

Щоденник вивчення

“Ретельно записане знання, є знанням, що стане у нагоді, коли буде потреба. Духовно-чутлива інформація повинна зберігатися у надійному місці, що свідчитиме Господу, як ви цінуєте її. Ця практика збільшує ймовірність подальшого отримання світла”.

Richard G. Scott, “Acquiring Spiritual Knowledge,” *Ensign*, Nov. 1993, 88

ЖИВИЙ ХРИСТОС

СВІДЧЕННЯ АПОСТОЛІВ

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Святкуючи двохтисячний день народження Ісуса Христа, ми складаємо свідчення про реальність Його незрівнянного життя і безмежну добротність Його великої спокутної жертви. Жодна інша людина не мала такого глибокого впливу на всіх, хто жив і буде жити на землі.

Він був Великим Єговию Старого Завіту і Месією Нового. Під проводом Свого Батька Він створив землю. “Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього” (Іоанн 1:3). Будучи безгрішним, Він охрестився, аби виповнити усю правду. Він “ходив, . . . добро чинячи” (Дії 10:38), але Його зневажали за це. Його євангелія була посланням миру і доброї волі. Він закликав усіх наслідувати Його приклад. Він ходив шляхами Палестини, зцілюючи хворих, даючи сліпим зір і воскрешаючи мертвих. Він навчав істинам вічності, реальності нашого доземного існування, меті нашого земного життя і можливостям, відкритим для Божих синів і дочок у житті прийдешньому.

Він ввів причастя як нагадування про Свою велику спокутну жертву. Його було схоплено і засуджено на підставі облудних звинувачень, визнано винним, аби задовольнити натовп, і вироком для Нього була смерть на Голгофському хресті. Він віддав Своє життя, аби спокутувати гріхи всього людства. Він приніс великий вікарний дар заради всіх жителів землі.

Ми урочисто свідчимо, що Його життя, яке є головною подією людської історії, не почалося у Віфліємі і не закінчилося на Череповищі. Він був Першонародженим від Батька, Єдинонародженим Сином у плоті, Викупителем світу.

Він воскрес з могили, щоб стати “первістком серед покійних” (1 Коринтянам 15:20). Як воскреслий Господь, Він відвідав тих, кого любив за життя. Він також священнослужив серед Своїх “інших овець” (Іоанн 10:16) у давній Америці. У наші часи Він та Його Батько явилися юнакові Джозефу Сміту, відкривши

обіцяний з давніх давен “розподіл повноти часів” (Ефесянам 1:10).

Пророк Джозеф написав про Живого Христа: “Його очі були наче полум’я вогню; волосся на Його голові було біле, наче чистий сніг; Його обличчя сяяло сильніше за сонце, а Його голос був немов шум великих вод, а саме голос Єгови, який промовив:

“Я перший і останній; Я той, хто живе, Я той, кого було вбито; Я ваш заступник перед Батьком” (див. УЗ 110:3–4).

Пророк також проголосив про Нього: “І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось свідчення, останнє з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він живе!

Бо ми бачили Його, саме праворуч від Бога; і ми чули голос, що засвідчив, що Він є Єдинонародженим від Батька—

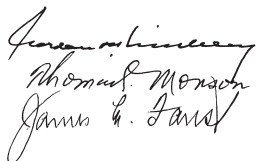
Що Ним, і через Нього, і від Нього світи є та було створено, і жителі їхні є синами й дочками, народженими Богів” (див. УЗ 76:22–24).

Ми проголошуємо урочистими словами, що Його священство і Його Церкву було відновлено на землі—“на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефесянам 2:20).

Ми свідчимо, що одного дня Він повернеться на землю. “І з’явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло” (Ісаїя 40:5). Він правитиме як Цар над царями і царюватиме як Господь над панами, і кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Кожен з нас стане перед Ним, і Він судитиме нас згідно з нашими діяннями і прагненнями наших сердець.

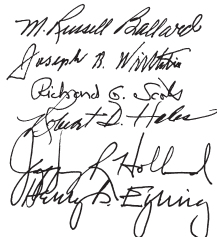
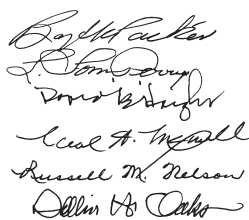
Ми свідчимо, як Його законно висвячені апостоли,— що Ісус є Живим Христом, безсмертним Сином Бога. Він—великий Цар Еммануїл, який сьогодні стоїть праворуч Свого Батька. Він є світлом, життям і надією світу. Його шляхом є шлях, що веде до щастя в цьому житті і вічного життя у світі прийдешньому. Ми дякуємо Богів за незрівнянний дар Його божественного Сина!

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

1 січня 2000 року

КВОРУМ ДВНАЦЯТЬОХ

Опанування доктрини

Базовий документ

Вступ до “Опанування доктрини”

У Книзі Мормона пророк Геламан навчав своїх синів: “На камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент” (Геламан 5:12). Будування фундаменту на Ісусі Христі—тобто розуміти Його доктрину, вірити в неї та жити за нею—буде поглиблювати наше навернення і посилювати наше зобов’язання як Його учнів, захищати нас від впливу супротивника та допомагати нам благословляти життя інших людей.

Один зі шляхів досягнення цього—послідовне, спільне вивчення Писань у класі. Ще один шлях будувати свій фундамент на Ісусі Христі та Його доктрині—це спосіб, що називається опануванням доктрини.

Опанування доктрини націлене на досягнення двох результатів:

1. Засвоєння і застосування божественних принципів для здобуття духовного знання

Небесний Батько відкрив принципи для здобуття духовного знання. Цими принципами є: діяти з вірою, досліджувати поняття і питання з погляду на вічну перспективу та прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел. Ми краще опануємо доктрину, коли вчимося застосовувати ці принципи та шукати відповіді на запитання, що стосуються доктрини та історії так, щоб це запрошувало Святий Дух зміцнювати нашу віру в Ісуса Христа та Його доктрину.

2. Опанування доктрини євангелії Ісуса Христа та уривків з Писань, які цієї доктрини навчають

Цей результат опанування доктрини досягається:

- a. Розвитком глибшого розуміння кожної з вказаних далі тем та ключових формулювань доктрини, визначеної для кожної теми:

- Божество
- План спасіння
- Спокута Ісуса Христа
- Відновлення
- Пророки і одкровення
- Священство і ключі священства
- Обряди і завіти
- Шлюб і сім’я
- Заповіді

- b. Знанням, як сформульовані доктрини викладені в доктринальних уривках з Писань, призначених для опанування, та здатністю пам’ятати ці уривки і вмінням знаходити їх.

- v. Чітким поясненням кожного формулювання доктрини з використанням відповідних доктринальних уривків, призначених для опанування.

- г. Застосуванням того, що вивчили, у щоденному житті, коли ми робимо вибір та коли відповідаємо на доктринальні, соціальні та історичні запитання і спірні питання.

Набуття духовного знання

Оскільки Небесний Батько любить нас і хоче, щоб ми розвивалися, аби стати подібними до Нього, то Він закликав нас: “Прагніть знання, саме через навчання і також через віру” (УЗ 88:118). У своєму пошуку істини ми можемо цілком довіряти Йому, поклатися на Його мудрість, Його любов і на Його силу навчати й благословляти нас. Бог знає все і є джерелом усієї істини (див. Мосія 4:9). Він пообіцяв, що буде відкривати істину в нашому розумі і в серці через Святого Духа, якщо ми будемо старанно шукати Його (див. УЗ 8:2–3).

Аби допомогти нам, Небесний Батько навчив нас, як здобувати духовне знання. Він визначив умови, яких ми повинні дотримуватися, щоб здобути таке знання. За Його божественно визначеною моделлю вимагається, щоб ми чесно бажали пізнати істину (див. Мороній 10:4–5) і хотіли жити за тим, що відкрив Бог (див. Іван 7:17). Наше щире бажання буде направляти нас у пошуку істини через молитву (див. Кн. Якова 1:5–6; 2 Нефій 32:8–9) і в серйозному вивченні слова Бога (див. 2 Тимофію 3:15–17; 2 Нефій 32:3).

Іноді ми можемо знаходити нову інформацію або мати запитання стосовно доктрини, заведених порядків або подій в історії Церкви, які, здається, важко зрозуміти. Ставити запитання й шукати відповіді на них—це необхідна частина нашого старання пізнати істину. Деякі запитання, що приходять в наш розум, можуть бути натхненні Святим Духом. Натхненні запитання слід вважати дарами від Бога, які дають нам можливість розширити своє розуміння та зміцнити свою впевненість в тому, чого Господь хоче навчити нас. Звідки б не приходили наші запитання, ми будемо благословенні здатністю думати, міркувати та відчувати Господній вплив, що розширить наші розумові здібності та поглибить наше розуміння. Ставлення й намір, з якими ми ставимо запитання та шукаємо відповіді на них, будуть великою мірою впливати на нашу здатність навчатися через Святого Духа.

Указані далі три принципи можуть направляти нас, коли ми прагнемо навчатися, зрозуміти вічну істину та знайти відповіді на запитання або розв’язувати проблеми: діяти з вірою, розглядати поняття і питання з погляду на вічну перспективу та прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел.

1. Діяти з вірою

Ми діємо з вірою, коли вибираємо довіритися Богу і спершу звертаємося до Нього через щирі молитви, вивчення Його вчень та послух Його заповідям.

Коли ми прагнемо розширити своє розуміння та розв’язати проблеми, нам важливо поклатися на свідчення, яке ми вже маємо про Ісуса Христа, Відновлення Його евангелії та вчення Його висвячених пророків. Старійшина Джеффері Р. Холланд навчав: “Коли ці моменти настають і з’являються проблеми, які відразу не усунути, *міцно тримайтеся того, що ви вже знаєте, і твердо стійте доти, доки не прийде додаткове знання*” (“Вірую, Господи”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2013, с. 94). Сам Господь запросив нас “зверта[ти]ся до [Нього] в кожній думці; не вага[ти]ся, не б[о]яти[ся]” (УЗ 6:36).

У часи, коли, можливо, нам не вдається відразу знайти відповіді на свої запитання, корисно пам’ятати: хоч Небесний Батько й відкрив усе, що є необхідним для нашого спасіння, усе ж Він ще не відкрив усю істину. Продовжуючи шукати відповіді, ми повинні жити вірою—сподіваючись, що ми зрештою отримаємо відповіді, яких шукаємо (див. Приповіді 3:5–6; Етер 12:6). Якщо ми вірні істині та світлу, які вже отримали, то будемо отримувати їх більше. Відповіді на наші запитання та молитви часто приходять “рядок за рядком, приписання за приписанням” (2 Нефій 28:30).

2. Розглядати поняття і питання з погляду на вічну перспективу

Аби дослідити доктринальні поняття, питання та соціальні проблеми з погляду на вічну перспективу, ми розглядаємо їх в контексті плану спасіння та вчень Спасителя. Ми прагнемо допомоги Святого Духа, щоб бачити речі так, як їх бачить Господь. Це дозволяє нам переосмислити запитання (подивитися на запитання інакше) і розглянути ідеї, основою яких є Господнє мірило істини, а не прийняті у світі передумови чи припущення (див. 1 Коринтянам 2:5, 9–11). Ми можемо робити це, ставлячи, наприклад, такі запитання: “Що я вже знаю про Небесного Батька, Його план і те, як Він веде справи зі Своїми дітьми?” та “Які евангельські вчення стосуються цього поняття чи питання або просянують їх?”

Навіть запитання, що стосуються історичних подій, можуть бути досліджені з погляду на вічну перспективу. Поки ми залишаємося на якорі нашої довіри

до Небесного Батька і Його плану спасіння, ми здатні бачити проблеми більш ясно. Це може також допомогти в дослідженні історичних питань в належному історичному контексті, враховуючи культуру та норми поведінки тогочасного періоду, а не нав'язуючи сучасні погляди та позиції.

Важливо пам'ятати, що історичні подробиці не мають в собі спасительної сили обрядів, завітів та доктрини. Відволікається на малозначні подробиці, не помічаючи чудо Відновлення, яке розгортається, це те саме, що гаяти час, розглядаючи подарункову коробку та ігноруючи дивовижність самого подарунку.

3. Прагнути подальшого розуміння з божественно призначених джерел

Господь визначив, що для процесу отримання духовного знання є встановлені Ним джерела, через які Він відкриває істину Своїм дітям та направляє їх. Цими джерелами є: світло Христа, Святий Дух, Писання, батьки та церковні провідники. Перше Президентство та Кворум Дванадцятьох Апостолів—Господні пророки на землі сьогодні—є надзвичайно важливим джерелом істини. Господь вибрав та висвятив цих людей говорити від Його імені.

Також ми можемо дізнатися істину з інших гідних довіри джерел. Проте щирим шукачам істини слід остерігатися ненадійних джерел інформації. Ми живемо в час, коли багато людей “називають зло добром, а добро—злом” (Ісаїя 5:20). Сатана є батьком усієї брехні, і він прагне перекрутити істину та переконати нас відвернутися від Господа та призначених Ним слуг. Звертаючись до джерел, божественно призначених Господом, за відповідями та керівництвом, ми можемо бути благословенними здатністю розрізняти між істиною та хибним уявленням. Уміння розпізнавати ненадійні джерела й уникати їх може уберегти нас від дезінформації та від тих, хто прагне підірвати нашу віру.

Допомога іншим людям у здобутті духовного знання

Якщо інші люди приходять до нас, ставлячи запитання чи досліджуючи доктрину, правила або історію Церкви, як нам найкраще допомогти їм в їхньому пошуку істини? Далі вказано кілька способів, як ми можемо їм допомогти:

Уважно і з молитвою вислухати: Перш ніж відповісти, уважно вислухайте, намагаючись вияснити та зрозуміти суть їхніх запитань. Старайтеся вдумливо зрозуміти, з яким наміром вони ставлять свої запитання та їхні почуття й переконання.

Навчати євангельських істин та свідчити про них: Розкажіть про застосовані вами вчення з Писань та сучасних пророків і те, як вони змінили ваше життя. Допоможіть тим, з ким ви розмовляєте, розглянути їхні запитання або перефразувати їхні запитання в контексті євангелії та плану спасіння.

Запропонувати їм діяти з вірою: Пам'ятайте: Господь вимагає, щоб духовне знання ми шукали для себе самі. Отже ми повинні запрошувати інших діяти з вірою, молячись, виконуючи заповіді та старанно вивчаючи слово Бога з божественно призначених джерел, особливо Книги Мормона. Якщо доречно, попросіть їх згадати про досвід, який, можливо, у них був, коли вони відчували Святого Духа, і порадьте їм міцно триматися вічних істин, про які вони вже дізналися, поки не прийде додаткове знання.

Довести справу до кінця: Скажіть їм, що ви пошукаєте відповіді, а потім доведіть справу до кінця, поділившись тим, що ви дізналися. Також ви можете шукати відповіді разом. Висловіть впевненість у Господньому обіцянні давати особисте одкровення.

Відповідні послання: Єремія 1:4–5; Амос 3:7; Матвій 5:14–16; Матвій 16:15–19; Іван 15:16; Іван 17:3; Ефессянам 2:19–20; Ефессянам 4:11–14; 2 Нефії 2:27; Мосія 18:8–10; 3 Нефії 18:15, 20–21; УЗ 1:37–38; УЗ 18:15–16; УЗ 21:4–6

Відповідні доктринальні теми: Божество: Святий Дух; Спокута Ісуса Христа: віра в Ісуса Христа; Пророки і одкровення; Заповіді

Доктринальні теми

1. Божество

Божество складається з трьох окремих осіб: Бога, Вічного Батька; Його Сина, Ісуса Христа; і Святого Духа. Батько і Син мають відчутні на дотик, прославлені тіла з плоті і кісток; а Святий Дух є особою з Духа (див. УЗ 130:22–23). Вони єдині в меті і досконалим чином об'єднані у виконанні плану Небесного Батька—плану спасіння.

Відповідні послання: Буття 1:26–27; Лука 24:36–39; Джозеф Сміт—Історія 1:15–20

Бог Батько

Бог Батько—Найвища Істота, Якій ми поклоняємося. Він є Батьком наших духів (див. Євреям 12:9). Він є досконалим, має всю силу і знає все. Він також справедливий, милосердний і добрий. Бог любить кожного зі Своїх дітей довшеною любов'ю, і всі є однакови для Нього (див. 2 Нефії 26:33). Його робота і слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини.

Відповідні послання: Іван 17:3; Мосія 4:9; Мойсей 1:39

Ісус Христос

Ісус Христос є Першонародженим від Батька в душі і Єдинонародженим від Батька у плоті. Під керівництвом Батька Ісус Христос створив небеса і землю. Він—Єгова Старого Завіту і Месія Нового Завіту.

Ісус Христос у всьому виконує волю Батька. Він жив безгрішним життям і спокунув гріхи всього людства (див. 3 Нефії 11:10–11). Його життя—досконалий приклад того, як слід жити нам (див. 3 Нефії 12:48). Він був першим з дітей Небесного Батька, Хто воскрес. У наші дні, як і в давні часи, Він очолює Свою Церкву. Він прийде знову у силі й славі та буде правити на землі упродовж Тисячоліття (див. УЗ 29:10–11). Він судитиме все людство.

Оскільки Ісус Христос є нашим Спасителем і Посередником перед Батьком, то всі молитви, благословення та обряди священства мають виконуватися в Його ім'я (див. 3 Нефії 18:15, 20–21).

Відповідні послання: Ісаїя 53:3–5; Лука 24:36–39; 1 Коринтянам 15:20–22; Об'явлення 20:12; Алма 7:11–13; Алма 34:9–10; Геламан 5:12; Мороній 7:45, 47–48; УЗ 1:30; УЗ 6:36; УЗ 18:10–11; УЗ 19:16–19; УЗ 76:22–24

Відповідні теми: Спокута Ісуса Христа

Святий Дух

Святий Дух є третім членом Божества. Він є особою з духа, Яка не має тіла з плоті й кісток. Про Нього часто говорять як про Духа, Святого Духа, Духа Бога, Духа Господа і Утішителя.

Святий Дух свідчить про Батька і про Сина, відкриває істину про все і освячує тих, хто кається і хреститься. Завдяки силі Святого Духа ми можемо отримати духовні дари, які є благословеннями, або здібностями, даними Господом нам на користь і щоб допомагати нам служити й благословляти інших.

Відповідні послання: Іван 3:5; 1 Коринтянам 2:5, 9–11; 2 Нефії 32:3; 2 Нефії 32:8–9; Мосія 3:19; Мосія 18:8–10; 3 Нефії 27:20; Мороній 7:45, 47–48; Мороній 10:4–5; УЗ 8:2–3; УЗ 130:22–23

Відповідні теми: Здобуття духовного знання; Обряди і завіти

2. План спасіння

У доземному існуванні Небесний Батько представив план, що мав дозволити нам стати схожими на Нього й отримати безсмертя і вічне життя (див. Мойсей 1:39). Аби виконати цей план і стати подібними до нашого Небесного Батька, ми повинні пізнати Його і Його Сина, Ісуса Христа, та мати правильне розуміння Їхнього характеру та якостей (див. Іван 17:3).

У Писаннях говориться про цей план як про план спасіння, великий план щастя, план викуплення і план милості. Цей план включає Сотворіння, Падіння, Спокуту Ісуса Христа й усі закони, обряди та вчення евангелії. Наша свобода вибору—здатність самостійно вибирати і діяти—є невід'ємною складовою Батькового плану. Наш вічний розвиток визначається тим, як ми користуємося цим даром (див. Ісус Навин 24:15; 2 Нефії 2:27).

Ісус Христос—центральна фігура у плані Небесного Батька. План спасіння дає нам змогу стати досконалими, отримати повноту радості, насолоджуватися нашими сімейними стосунками впродовж вічностей і вічно жити у присутності Бога.

Відповідні послання: Малахія 4:5–6; 3 Нефії 12:48; УЗ 131:1–4

Доземне життя

Перед тим, як народитися на землі, ми жили в присутності нашого Небесного Батька як Його духовні діти (див. Авраам 3:22–23). У доземному житті ми взяли участь в нараді разом з іншими духовними дітьми Небесного Батька. На цій нараді Небесний

Батько представив Свій план і доземний Ісус Христос зобов'язався за угодою бути Спасителем.

Скориставшись нашою свободою волі, ми прийняли план Небесного Батька. Тим, хто пішов за Небесним Батьком та Ісусом Христом, було дозволено прийти на землю, набутти досвіду земного життя і, вдосконалюючись, прямувати до вічного життя. Люцифер, ще один духовний син Бога, повстав проти цього плану. Він став Сатаною, і його разом з послідовниками було скинуто з небес та позбавлено привілею отримати фізичне тіло й земний досвід.

Відповідні послання: Єремія 1:4–5; Євреям 12:9; 2 Нефій 2:27; 3 Нефій 11:10–11

Створіння

Під керівництвом Батька Ісус Христос створив небеса і землю (див. УЗ 76:22–24). Створіння землі було необхідним у плані Бога. Завдяки цьому нам було дано місце, де ми могли отримати фізичне тіло, бути випробуваними і перевіреними, а також розвинути божественні якості.

Адам був першою людиною, створеною на землі. Бог створив Адама і Єву на Свій власний образ. Усі людські істоти—чоловіки і жінки—створені за образом Божим (див. Буття 1:26–27). Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

Падіння

В Еденському саду Бог поєднав Адама і Єву у шлюб. Поки Адам і Єва були в цьому саду, вони все ще були в присутності Бога і могли жити вічно. Вони жили в невинності, і Бог забезпечував їхні потреби.

Коли Адам і Єва перебували в Еденському саду, Бог дав їм свободу вибору. Він повелів їм не їсти заборонений плід—плід з дерева пізнання добра і зла. Виконання цього повеління означало, що вони могли б залишатися й далі в саду. Однак Адам і Єва все ще не розуміли: якщо вони залишаться в саду, то не зможуть розвиватися, не пізнаючи протилежностей земного життя. Вони не могли б пізнати радості, бо не могли б відчутти печаль і біль. Більш того, вони не могли б мати дітей.

Сатана спокушав Адама і Єву з'їсти заборонений плід, і вони вибрали зробити це. Через свій вибір вони були вигнані з Божої присутності і стали павшинами і смертними. Провина Адама і Єви та зміни, які стали її наслідком—серед них духовна і фізична смерть,—називаються Падінням. Духовна смерть—

це відокремлення від Бога. Фізична смерть—це відділення духа від смертного тіла.

Падіння—це важлива частина плану спасіння, складеного Небесним Батьком. Результатом Падіння було те, що Адам і Єва могли мати дітей. Вони та їхні нащадки могли відчувати радість і сум, відрізняти добро від зла та розвиватися (див. 2 Нефій 2:22–25). Як нащадки Адама і Єви, ми успадковуємо від них у земному існуванні занепалий стан. Ми відділені від присутності Бога і підвладні фізичній смерті. Ми також перевіряємося труднощами смертного життя і спокусами супротивника. Хоч ми і не відповідаємо за переступ Адама і Єви, проте ми відповідаємо за наші власні гріхи. Завдяки Спокуті Ісуса Христа ми можемо подолати негативні наслідки Падіння, отримати прощення своїх гріхів і зрештою відчутти повноту радості.

Відповідні послання: Буття 1:28; Мосія 3:19; Алма 34:9–10

Відповідна тема: Спокута Ісуса Христа

Смертне життя

Смертне життя є часом навчання, під час якого ми доводимо, що будемо використовувати свою свободу волі, аби робити все, що заповів Господь, і готуємося до вічного життя, розвиваючи божественні якості. Ми робимо це, коли виявляємо віру в Ісуса Христа та Його Спокуту, каємося, отримуємо спасительні обряди й укладаємо завіти, такі як хрищення і конфірмація, і з вірністю терпимо до кінця впродовж всього свого земного життя, наслідуючи приклад Ісуса Христа.

Під час земного життя наші душі поєднані з нашими фізичними тілами, що дає нам можливість зростати і розвиватися у способи, які не були доступними у доземному житті. Через те, що наш Небесний Батько має відчутне на дотик тіло із плоти й кісток, наше тіло є необхідним для нас, щоб розвиватися й стати подібними до Нього. Наші тіла є священними і повинні шануватися як дар від нашого Небесного Батька (див. 1 Коринтянам 6:19–20).

Відповідні послання: Ісус Навин 24:15; Матвій 22:36–39; Іван 14:15; 2 Нефій 2:27; 3 Нефій 12:48; Мороній 7:45, 47–48; УЗ 130:22–23

Відповідні теми: Божество; Спокута Ісуса Христа; Обряди і завіти; Заповіді

Життя після смерті

Коли ми помираємо, наші душі входять у духовний світ і чекають Воскресіння. Духи праведних при-

ймаються до стану щастя, який називається раєм. Ті, хто помирає без знання істини, і ті, хто є непокірними у земному житті, входять у місце тимчасового перебування після смерті, яке називається духовною в'язницею.

Кожна людина з часом матиме можливість дізнатися про принципи євангелії, отримати її обряди та укласти завіти. Багато вірних будуть проповідувати євангелію тим, хто в духовній в'язниці. Ті, хто вибирає прийняти євангелію, покаяться та прийняти необхідні для спасіння обряди, що виконуються для них у храмах, будуть перебувати в раю до Воскресіння (див. 1 Петра 4:6).

Воскресіння—це воз'єднання нашого духовного тіла з нашим досконалим фізичним тілом з плоті й кісток. Після воскресіння ми станемо безсмертними—наш дух і наше тіло вже ніколи більше не будуть роз'єднані. Кожна людина, народжена на землі, воскресне завдяки тому, що Ісус Христос здолав фізичну смерть (див. 1 Коринтянам 15:20–22). Праведні воскреснуть до того, як воскреснуть злочестиві, і встануть у Першому Воскресінні.

Останній суд відбудеться після Воскресіння. Ісус Христос судитиме кожну людину, щоб визначити вічну славу, яку він чи вона отримає. Кожну людину на цьому суді буде суджено відповідно до її бажань та її послуху Божим заповідям (див. Об'явлення 20:12).

Є три царства слави: цілестяльне царство, терристріальне царство і телестяльне царство (див. 1 Коринтянам 15:40–42). Ті, хто доблесні у своєму свідченні про Ісуса Христа й дотримуються принципів євангелії, перебуватимуть у цілестяльному царстві у присутності Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа, та з праведними членами своєї сім'ї.

Відповідні послання: Лука 24:36–39; Іван 17:3; УЗ 131:1–4

Відповідні теми: Спокута Ісуса Христа; Обряди і завіти

3. Спокута Ісуса Христа

Ісус Христос був всвящений наперед на доземній нараді бути нашим Спасителем і Викупителем. Він прийшов на землю й добровільно відстраждав та помер, щоб викупити все людство від негативних наслідків Падіння та взяти на Себе покарання за наші гріхи. Перемога Ісуса Христа над духовною та фізичною смертю ціною Свого страждання, через смерть і Воскресіння називається Спокутою. Його жертва несе благо кожному з нас і вказує на без-

межну цінність кожного з дітей Небесного Батька (див. УЗ 18:10–11).

Тільки через Ісуса Христа ми можемо бути спасені, тому що Він єдиний, Хто був здатний здійснити безмежну й вічну Спокуту для всього людства (див. Алма 34:9–10). Тільки Він мав силу подолати фізичну смерть. Від Своєї смертної матері, Марії, Він успадкував здатність померти. Від Бога, Свого безсмертного Батька, Він успадкував силу жити вічно або віддати Своє життя й повернути його Собі знову. Він єдиний міг викупити нас від наших гріхів. Оскільки Він жив бездоганним, безгрішним життям, то на Нього не поширювалися вимоги правосуддя і Він міг сплатити борг за тих, хто кається.

Складовими Спокути Ісуса Христа були Його страждання за гріхи людства у Гефсиманському саду, пролиття Його крові, Його страждання і смерть на хресті і Його у буквальному значенні Воскресіння. Він мав воскреснути першим. Він встав з могили у прославленому, безсмертному тілі з плоті й кісток (див. Лука 24:36–39). Завдяки Його Спокуті всі люди будуть воскресені й матимуть досконале, безсмертне тіло та будуть приведені назад у Божу присутність на суд. Спокутна жертва Ісуса Христа забезпечила для нас єдиний шлях, щоб нас було очищено від наших гріхів і щоб вони були прощені нам, аби ми змогли вічно жити у Божій присутності (див. Ісаїя 1:18; УЗ 19:16–19).

Складовою Спокути Ісуса Христа було не лише Його страждання за наші гріхи, а й те, що Він узяв на Себе страждання, біль, хвороби і недуги всіх людей (див. Ісаїя 53:3–5; Алма 7:11–13). Він розуміє наші страждання, бо й Сам пройшов через них. Якщо ми йдемо до Спасителя з вірою, Він зміцнить нас, щоб ми змогли нести тягарі і виконувати завдання, чого ми не могли б зробити самотужки (див. Матвії 11:28–30; Етер 12:27)

Несучи покарання за наші гріхи, Ісус Христос цим не зменшує нашу особисту відповідальність. Щоб прийняти Його жертву, бути очищеними від своїх гріхів та успадкувати вічне життя, ми повинні виявляти віру в Ісуса Христа, покаяться, охриститися, отримати Святого Духа і віддано витерпіти до кінця нашого життя.

Відповідні послання: Іван 3:5; 1 Коринтянам 15:20–22; Мосія 3:19; 3 Нефій 11:10–11; 3 Нефій 27:20; УЗ 76:22–24

Відповідні теми: Божество: Ісус Христос; План спасіння: Падіння; Обряди і завіти

Віра в Ісуса Христа

Першим принципом євангелії є віра в Господа Ісуса Христа. Наша віра може привести нас до спасіння, лише коли вона зосереджена на Ісусі Христі (див. Геламан 5:12).

Мати віру в Ісуса Христа означає мати тверде переконання, що Він є Єдинонародженим Сином Бога і Спасителем світу. Ми визнаємо, що єдиний шлях, яким ми можемо повернутися, щоб жити з нашим Небесним Батьком,—це покласти на безмежну Спокуту Його Сина, довіритися Йому та дотримуватися Його вчень. Справжня віра в Ісуса Христа—це більше, ніж пасивне вірування, вона веде до дій і виявляється у нашому способі життя (див. Якова 2:17–18). Наша віра може зростати, коли ми молимося, вивчаємо Писання і дотримуємося Божих заповідей.

Відповідні посилання: Приповісті 3:5–6; Етер 12:6; УЗ 6:36

Відповідна тема: Здобуття духовного знання

Покаяння

Віра в Ісуса Христа та наша любов до Нього і Небесного Батька ведуть нас до покаяння. Покаяння—це складова плану Небесного Батька для всіх Його дітей, які несуть відповідальність за свій вибір. Цей дар став можливим завдяки Спокуті Ісуса Христа. Покаяння—це зміна розуму і серця. Воно виявляється в тому, що ми відвертаємося від гріха та звертаємо свої думки, дії та бажання до Бога і підпорядковуємо свою волю Його волі (див. Мосія 3:19).

Покаяння—це також визнання своїх гріхів; відчуття докорів сумління, або смутку для Бога за скоєний гріх; зізнання у своїх гріхах перед Небесним Батьком та, якщо необхідно, перед іншими; це відмова від гріха; прагнення наскільки можливо відшкодувати за все, що було заподіяно внаслідок гріха, і подальше життя в дотриманні Божих заповідей (див. УЗ 58:42–43). Господь обіцяє простити нам наші гріхи при хрищенні, і ми поновлюємо той завіт кожний раз, коли широко причащаємося з наміром пам'ятати нашого Спасителя і виконувати Його заповіді.

Завдяки широкому покаянню і благодаті, які пропонуються через Спокуту Ісуса Христа, ми можемо отримати Боже прощення й відчувати мир. Ми сильніше відчуваємо вплив Духа і стаємо більш підготовленими, щоб жити вічно з нашим Небесним Батьком і Його Сином.

Відповідні посилання: Ісаія 1:18; Іван 14:15; 3 Нефії 27:20; УЗ 19:16–19

Відповідна тема: Обряди і завіти

4. Відновлення

Бог відновив Свою євангелію в ці останні дні, знову встановивши на землі Свої істини, повноваження священства і Церкву. Давні пророки передірали Відновлення євангелії в останні дні (див. Ісаія 29:13–14; Дії 3:19–21).

Відновлення розпочалося у 1820 році. Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, явилися Джозефу Сміту у відповідь на молитву Джозефа, і Вони покликали його бути Пророком Відновлення (див. Джозеф Сміт—Історія 1:15–20). Бог покликав Джозефа Сміта бути свідком живого Христа в останні дні. Як Пророк Відновлення, Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона даром і силою Бога (див. УЗ 135:3). Разом з Біблією Книга Мормона свідчить про Ісуса Христа і містить в собі повноту євангелії (див. Єзекіїль 37:15–17). Книга Мормона також є свідком пророчого покликання Джозефа Сміта та істинності Відновлення.

У процесі Відновлення Бог послав небесних посланців, щоб відновити Ааронове і Мелхиседекове священства. Потім Він наказав, щоб 6 квітня 1830 року Його Церкву знову було організовано на землі. Оскільки вона була встановлена Самим Богом, то Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це “єдина істинна і жива Церква на лиці всієї землі” (УЗ 1:30).

Відповідні посилання: Амос 3:7; Ефесянам 2:19–20; Ефесянам 4:11–14; УЗ 13:1; УЗ 76:22–24; УЗ 107:8

Відповідні теми: Божество; Пророки і одкровення

Відступництво

Відновлення Божих істин, повноваження священства й Церкви необхідно було здійснити тому, що існувало відступництво. Відступництво відбувається, коли окремі особи або групи людей відвертаються від істин євангелії.

Після розп'яття Спасителя та смерті Його апостолів багато людей відвернулося від істин, які Він встановив (див. 2 Солуянам 2:1–3). Принципи євангелії та частини Священних Писань були викривлені або втрачені. В церковній організації та обрядах священства були зроблені неправомірні зміни. Через що широко розповсюджену злочестивість Господь забрав з землі владу і ключі священ-

ства. І хоч було багато порядних і чесних людей, які поклонялися Богу відповідно до світла, що було в них, і які отримували відповіді на свої молитви, усе ж світ залишався без божественного одкровення, яке б приходило від Бога через живих пророків. Цей період відомий як Велике відступництво.

Періоди загального відступництва відбувалися упродовж усієї історії світу.

Відповідні теми: Пророки і одкровення; Священство і ключі священства; Обряди і завіти

Розподіл

Коли Божі діти впадали у стан відступництва, Він з любов'ю допомагав їм, знову покликаючи пророків і посилаючи благословення евангелії людям через Своїх пророків. Період часу, коли Господь відкриває Свої істини, повноваження священства і обряди, називається розподілом. Це період, коли Господь має принаймні одного вповноваженого служителя на землі, який має святе священство і божественний обов'язок розповсюджувати евангелію і виконувати її обряди.

Розподіли встановлювалися через Адама, Еноха, Ноя, Авраама, Мойсея, Ісуса Христа та інших. Відновлення евангелії в останні дні, яке Господь розпочав через пророка Джозефа Сміта, є частиною такої моделі розподілів.

У кожному розподілі Господь і Його пророки прагнули встановити Сіон. Назва Сіон стосується Господнього завітного народу, який чистий серцем, об'єднаний праведністю і турботою одне про одного (див. Мойсей 7:18). Назва Сіон також стосується місця, де живуть чисті серцем.

У наш час ми живемо в останньому розподілі—розподілі повноти часів. Це єдиний розподіл, який не закінчиться відступництвом. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів з часом заповнить всю землю і стоятиме вічно (див. Даниїл 2:44).

Відповідні теми: Пророки і одкровення; Священство і ключі священства; Обряди і завіти

5. Пророки і одкровення

Пророк—це той, кого покликав Бог говорити від Його імені (див. Єремія 1:4–5; Амос 3:7; Іван 15:16; УЗ 1:37–38). Пророки свідчать про Ісуса Христа і навчають Його евангелії. Вони проголошують волю Бога і розповідають про Його справжній характер.

Вони засуджують гріх, попереджають про його наслідки і допомагають нам уникати обману (див. Єзекіїль 3:16–17; Ефесянам 4:11–14). Час від часу вони пророкують про майбутні події. Пророки здатні виконувати ці обов'язки, бо вони отримують повноваження й одкровення від Бога.

Одкровення—це повідомлення від Бога для Його дітей. Переважно одкровення приходять через враження, думки й почуття від Святого Духа. Одкровення також може прийти через видіння, сни і відвідування ангелами.

Під час Свого священнослужіння на землі і знову в наш час Господь організував Свою Церкву на основі пророків і апостолів (див. Ефесянам 2:19–20). Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є сьогодні пророком Бога на землі для всіх людей. Ми підтримуємо Президента Церкви як пророка, провидця і одкровителя та як єдину людину на землі, яка отримує одкровення, щоб направляти всю Церкву. Якщо ми з відданістю приймаємо вчення пророка Церкви і дотримуємося їх, то Бог благословлятиме нас, аби ми не піддавалися на обман і долали зло (див. УЗ 21:4–6). Ми також підтримуємо радників у Першому Президентстві і членів Кворуму Дванадцятих Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Писання—Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина—містять одкровення, дані через давніх і сучасних пророків. Коли ми вивчаємо слова пророків, то можемо пізнати істину й отримати скерування.

Хоч Бог дає одкровення через пророків, щоб направляти всіх Своїх дітей, люди можуть отримувати одкровення, що допоможе їм задовольняти свої конкретні потреби, виконувати обов'язки і вирішувати питання та зміцнювати їхнє свідчення. Однак особисте натхнення від Господа ніколи не буде суперечити одкровенню, яке Бог дає через Своїх пророків.

Відповідні послання: Авраам 3:22–23; Матвії 16:15–19; 2 Тимофію 3:15–17; 2 Нефії 32:3; УЗ 8:2–3; УЗ 76:22–24

Відповідні теми: Здобуття духовного знання; Священство і ключі священства

6. Священство і ключі священства

Священство є вічною силою і владою Бога. Силою священства Бог створив небеса і землю і керує ними. Цією владою Він викупляє і підносить Своїх дітей.

Бог дає повноваження священства гідним членам Церкви чоловічої статі, щоб вони могли діяти від Його імені задля спасіння і настановлення всіх Його дітей (див. УЗ 121:36, 41–42).

Ключі священства є правами президентства, або владою, даною людині Богом, щоб управляти царством Бога на землі і скеровувати його (див. Матвій 16:15–19). Ключі священства необхідні, щоб отримати повноваження проповідувати євангелію і виконувати обряди спасіння.

Ісус Христос тримає всі ключі священства, що стосуються Його Церкви. Він дарував кожному Своему апостолові всі ключі, які стосуються царства Бога на землі. Президент Церкви—це єдина людина на землі, яка має право використовувати всі ключі священства. Президенти храмів, президенти місій, президенти колів, єпископи і президенти кворумів також тримають ключі священства, які дозволяють їм головувати і скеровувати роботу, яку їм було доручено виконувати.

Усі, хто служать у Церкві—чоловіки і жінки,—покликані під керівництвом того, хто має ключі священства. Таким чином вони отримують право на владу, необхідну для служіння і виконання обов'язків їхнього покликання (див. УЗ 42:11).

Ті, хто отримує Ааронове і Мелхиседекове священство, укладають клятву і завіт священства. Якщо вони звеличують своє покликання і віддано приймають Господа та Його слуг, то вони отримують благословення піднесення. Жінкам також обіцяні благословення піднесення, якщо вони вірно дотримуються завітів, укладених ними з Господом.

Відповідні посилання: Іван 15:16; Ефесянам 2:19–20

Відповідні теми: Відновлення; Пророки і одкровення; Обряди і завіти

Ааронове священство

Ааронове священство часто називають підготовчим священством. Ааронове священство “володіє ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаювання, і хрищення” (УЗ 13:1). Носії цього священства готують, благословляють і розносять причастя. Чинами Ааронового священства є диякон, учитель, священник і єпископ.

Мелхиседекове священство

Мелхиседекове священство є вищим, або більшим, священством, яке “тримає право президентства та має владу і повноваження над усіма чинами в Церкві в усі віки світу, щоб служити в духовних спра-

вах” (УЗ 107:8). У Церкві всі благословення, обряди, завіти виконуються, а організації працюють за повноваженням від Президента Церкви, який є президентом Мелхиседекового священства. Це священство було дано Адаму і знаходилося на землі завжди, коли Господь відкривав Свою євангелію. Мелхиседекове священство має такі чини: старійшина, первосвященик, патріарх, сімдесятник і апостол.

Відповідне посилання: Ефесянам 4:11–14

7. Обряди і завіти

Обряди

Обряд є священною дією, що виконується владою священства. Кожен обряд був призначений Богом, щоб навчати про духовні істини, часто через символізм.

Деякі обряди є необхідними для піднесення і називаються спасительними обрядами. Тільки через виконання спасительних обрядів та дотримання пов'язаних з ними завітів ми можемо одержати всі благословення, що стали доступними через Спокуту Ісуса Христа. Без цих спасительних обрядів ми не можемо стати подібними до нашого Небесного Батька чи повернутися до Нього, щоб вічно жити в Його присутності (див. УЗ 84:20–22). Спасительні обряди виконуються під керівництвом тих, хто тримає ключі священства.

Першим спасительним обрядом євангелії є хрищення зануренням у воду тим, хто має повноваження. Хрищення є необхідним для людини, щоб стати членом Церкви Ісуса Христа і ввійти в целестальне царство (див. Іван 3:5).

Після хрищення людини один або більше носіїв Мелхиседекового священства конфірмають її членом Церкви і дають їй дар Святого Духа (див. 3 Нефій 27:20). Дар Святого Духа відрізняється від впливу Святого Духа. Перед хрищенням людина може відчувати вплив Святого Духа й отримати свідчення про істину. Після отримання дару Святого Духа людина, яка виконує свої завіти, має право на Його постійний супровід.

Іншими спасительними обрядами є: висвячення в Мелхиседекове священство (для чоловіків), храмовий ендаумент і запечаткування шлюбу. У храмі ці спасительні обряди також можуть вікарно виконуватися за померлих. Вікарні обряди за померлих набувають чинності тільки тоді, коли померлі осо-

би приймають їх у духовному світі і шанують пов'язані з ними завіти.

Інші обряди, такі як благословення хворих, наречення імені та благословення дітей, також є важливими для нашого духовного розвитку.

Відповідні послання: Малахія 4:5–6; Матвій 16:15–19; 1 Петра 4:6; УЗ 131:1–4

Відповідні теми: Божество: Святий Дух; План спасіння: життя після смерті; Спокута Ісуса Христа; Священство і ключі священства

Завіти

Завіт—це священна угода між Богом і людиною. Бог ставить умови завіту, а ми погоджуємося робити те, що Він нас просить. Після цього Бог обіцяє нам певні благословення за послух (див. Вихід 19:5–6; УЗ 82:10). Якщо ми не живемо за своїми завітами, то не отримуємо обіцяних благословень.

Усі спасительні обряди священства супроводжуються завітами. Наприклад, ми укладаємо завіт з Господом через хрищення (див. Мосія 18:8–10), а чоловіки, які отримують Мелхиседекове священство, укладають клятву і завіт священства. Ми поновлюємо укладені нами завіти, коли приймаємо причастя.

Ми укладаємо подальші завіти, коли отримуємо спасительні обряди: ендаумент і запечатуння шлюбу в храмі. Ми готуємося до участі в обрядах і укладання завітів у храмі, живучи за нормами гідності, які встановив Господь (див. Псалми 23(24):3–4). Щоб увійти в храм, нам вкрай необхідно бути гідними, тому що храм в буквальному розумінні є домом Господа. Він є найсвятішим з усіх місць поклоніння на землі.

8. Шлюб і сім'я

Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом, і сім'я є центральною частиною Його плану спасіння і щастя (див. Буття 2:24; УЗ 49:15–17). Тільки увійшовши у завіт цілестіального шлюбу і вірно дотримуючись його, чоловік і жінка можуть досягнути свого божественного, вічного потенціалу (див. 1 Коринтянам 11:11; УЗ 131:1–4).

Бог наказав Своїм дітям розмножуватися і наповнювати землю (див. Буття 1:28). Священна сила породження має застосовуватися тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина (див. Буття 39:9; Алма 39:9). Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити одне

одного і своїх дітей і піклуватися одне про одного, а також про своїх дітей. Батьки мають виховувати своїх дітей у любові й праведності та забезпечувати їхні фізичні і духовні потреби.

Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності і забезпечувати всім необхідним для життя. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати одне одному у виконанні цих священних обов'язків.

Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Землю було створено і євангелію дано через одкровення для того, щоб сім'ї могли бути утворені, запечатані і піднесені. Досліджуючи сімейну історію і виконуючи храмові служіння, ми можемо зробити обряди і завіти євангелії доступними для наших предків (див. Малахія 4:5–6).

(Адаптовано з документа “Сім'я: Проголошення світові”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2010, 3 сторінка обкладинки).

Відповідні послання: Мойсей 1:39; Буття 1:26–27; Вихід 20:3–17; Матвій 16:15–19; Іван 17:3; 1 Коринтянам 6:19–20; 2 Нефій 2:22–25; Мосія 2:41; Алма 41:10; УЗ 84:20–22

Відповідні теми: План спасіння; Заповіді

9. Заповіді

Заповіді—це закони й вимоги, які Бог дає, щоб допомогти нам розвиватися й ставати подібними до Нього. Заповіді є виявленням Божої любові до нас. Ми виявляємо нашу любов до Нього через виконання Його заповідей (див. Іван 14:15). Виконання заповідей завжди буде приносити щастя й благословення від Господа (див. Мосія 2:41; Алма 41:10). Бог не даватиме нам заповідь, не підготувавши для нас шлях для її виконання (див. 1 Нефій 3:7).

Дві найголовніші заповіді такі: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. А друга ... “Люби свого ближнього, як самого себе” (див. Матвій 22:36–39). Ми можемо любити Бога і служити Йому, вибираючи любити інших людей та служити їм (див. Мосія 2:17; Мороній 7:45, 47–48).

Однією з найдавніших заповідей, даних людині, є збереження Суботнього дня святим. Бог наказує Своїм дітям шанувати Його виконанням в Субот-

ній день Його волі, а не нашої власної, і Він обіцяє великі благословення тим, хто зберігає Його день святим (див. Ісаїя 58:13–14).

Десять заповідей є важливою частиною євангелії і вічними принципами, які необхідні для нашого піднесення (див. Вихід 20:3–17). Господь відкрив їх Мойсею в давні часи, і Він повторив їх в одкровенні останніх днів.

Божими заповідями також є: щодня молитися, вивчати слово Бога, каятися, дотримуватися закону цнотливості, платити повну десятину (див. Малахія 3:8–10), поститися (див. Ісаїя 58:6–7), прощати

інших (див. УЗ 64:9–11), дотримуватися Слова мудрості (див. УЗ 89:18–21) і навчати євангелії інших (див. Матвій 5:14–16; УЗ 18:15–16).

Відповідні посилання: Буття 39:9; 2 Тимофію 3:15–17; Якова 1:5–6; 2 Нефій 32:3; 2 Нефій 32:8–9; Мосія 18:8–10; Алма 39:9; 3 Нефій 18:15, 20–21; УЗ 58:42–43; УЗ 82:10

Відповідні теми: Набуття духовного знання; Спокута Ісуса Христа: покаяння; Обряди і завіти

Для отримання більш детальної інформації стосовно цих тем відвідайте сайт gospeltopics.lds.org або див. *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії* (2005).

Опанування доктринальних уривків

Далі наведено перелік всіх 100 доктринальних уривків з Писань, які призначені для опанування:

Старий Завіт	Новий Завіт	Книга Мормона	Учення і Завіти та Історія Церкви
Мойсей 1:39	Матвій 5:14–16	1 Нефій 3:7	ДС—Іст. 1:15–20
Мойсей 7:18	Матвій 11:28–30	2 Нефій 2:22–25	УЗ 1:30
Авраам 3:22–23	Матвій 16:15–19	2 Нефій 2:27	УЗ 1:37–38
Буття 1:26–27	Матвій 22:36–39	2 Нефій 26:33	УЗ 6:36
Буття 1:28	Лука 24:36–39	2 Нефій 28:30	УЗ 8:2–3
Буття 2:24	Іван 3:5	2 Нефій 32:3	УЗ 13:1
Буття 39:9	Іван 7:17	2 Нефій 32:8–9	УЗ 18:10–11
Вихід 19:5–6	Іван 14:15	Мосія 2:17	УЗ 18:15–16
Вихід 20:3–17	Іван 15:16	Мосія 2:41	УЗ 19:16–19
Ісус Навин 24:15	Іван 17:3	Мосія 3:19	УЗ 21:4–6
Псалми 23(24):3–4	Дії 3:19–21	Мосія 4:9	УЗ 29:10–11
Приповісті 3:5–6	1 Коринтянам 2:5, 9–11	Мосія 18:8–10	УЗ 42:11
Ісаія 1:18	1 Коринтянам 6:19–20	Алма 7:11–13	УЗ 49:15–17
Ісаія 5:20	1 Коринтянам 11:11	Алма 34:9–10	УЗ 58:42–43
Ісаія 29:13–14	1 Коринтянам 15:20–22	Алма 39:9	УЗ 64:9–11
Ісаія 53:3–5	1 Коринтянам 15:40–42	Алма 41:10	УЗ 76:22–24
Ісаія 58:6–7	Ефессянам 2:19–20	Геламан 5:12	УЗ 82:10
Ісаія 58:13–14	Ефессянам 4:11–14	3 Нефій 11:10–11	УЗ 84:20–22
Єремія 1:4–5	2 Солунянам 2:1–3	3 Нефій 12:48	УЗ 88:118
Єзекїль 3:16–17	2 Тимофію 3:15–17	3 Нефій 18:15, 20–21	УЗ 89:18–21
Єзекїль 37:15–17	Євреям 12:9	3 Нефій 27:20	УЗ 107:8
Даниїл 2:44	Якова 1:5–6	Етер 12:6	УЗ 121:36, 41–42
Амос 3:7	Якова 2:17–18	Етер 12:27	УЗ 130:22–23
Малахія 3:8–10	1 Петра 4:6	Мороній 7:45, 47–48	УЗ 131:1–4
Малахія 4:5–6	Об'явлення 20:12	Мороній 10:4–5	УЗ 135:3

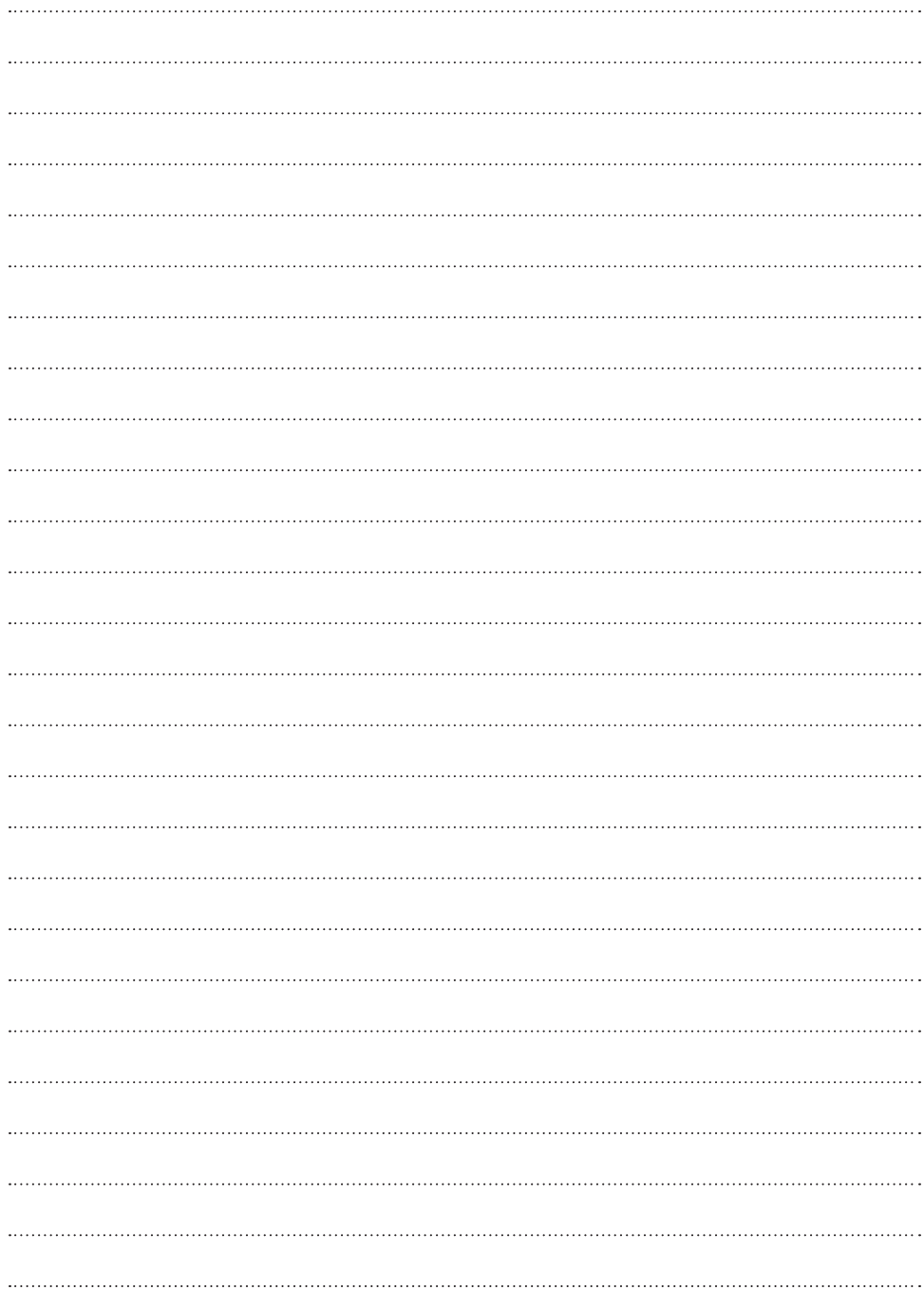

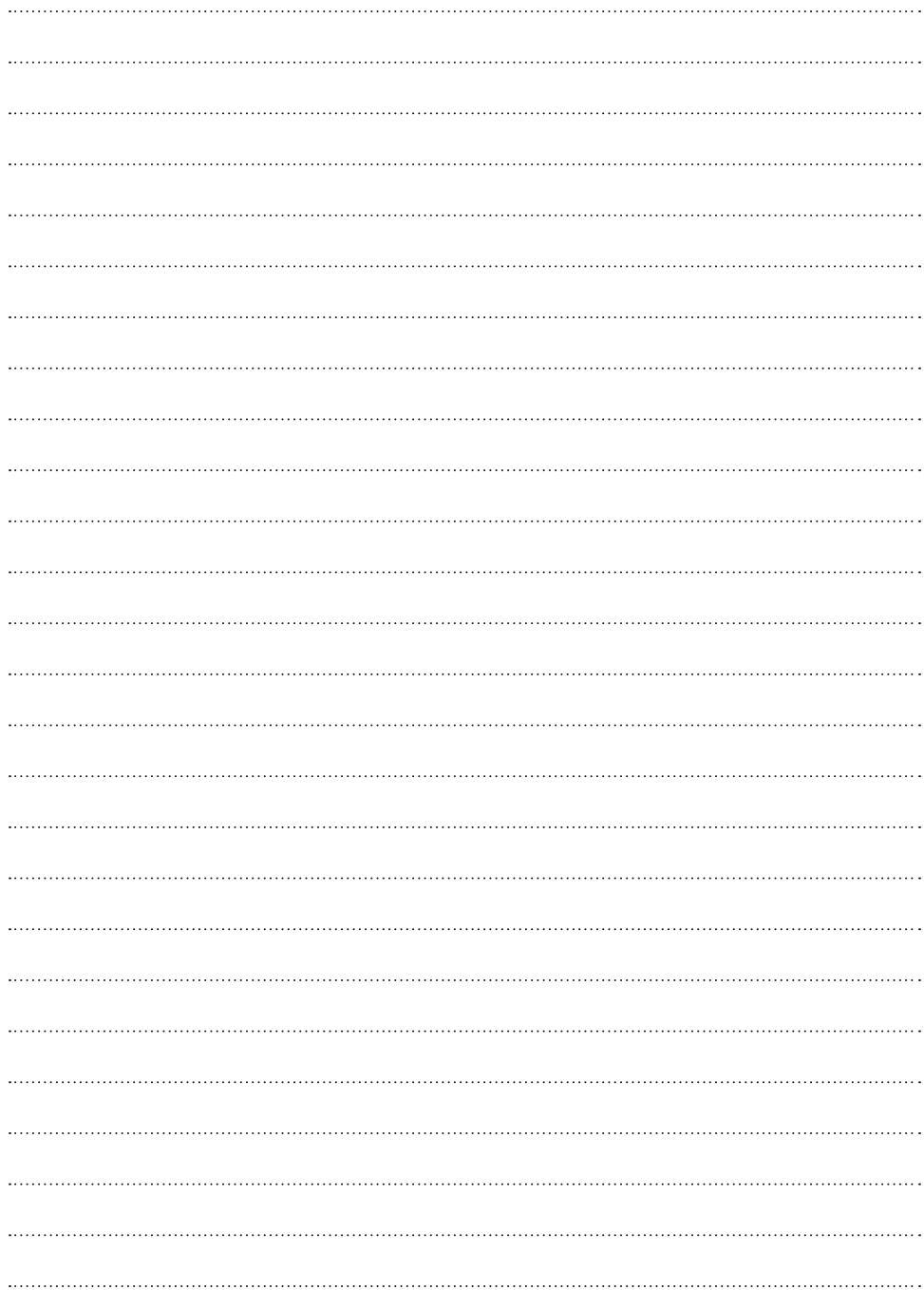
Графік щоденного читання Писань

Січ.	Лют.	Бер.	Квіт.	Трав.	Черв.	Лип.	Серп.	Вер.	Жовт.	Лист.	Груд.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

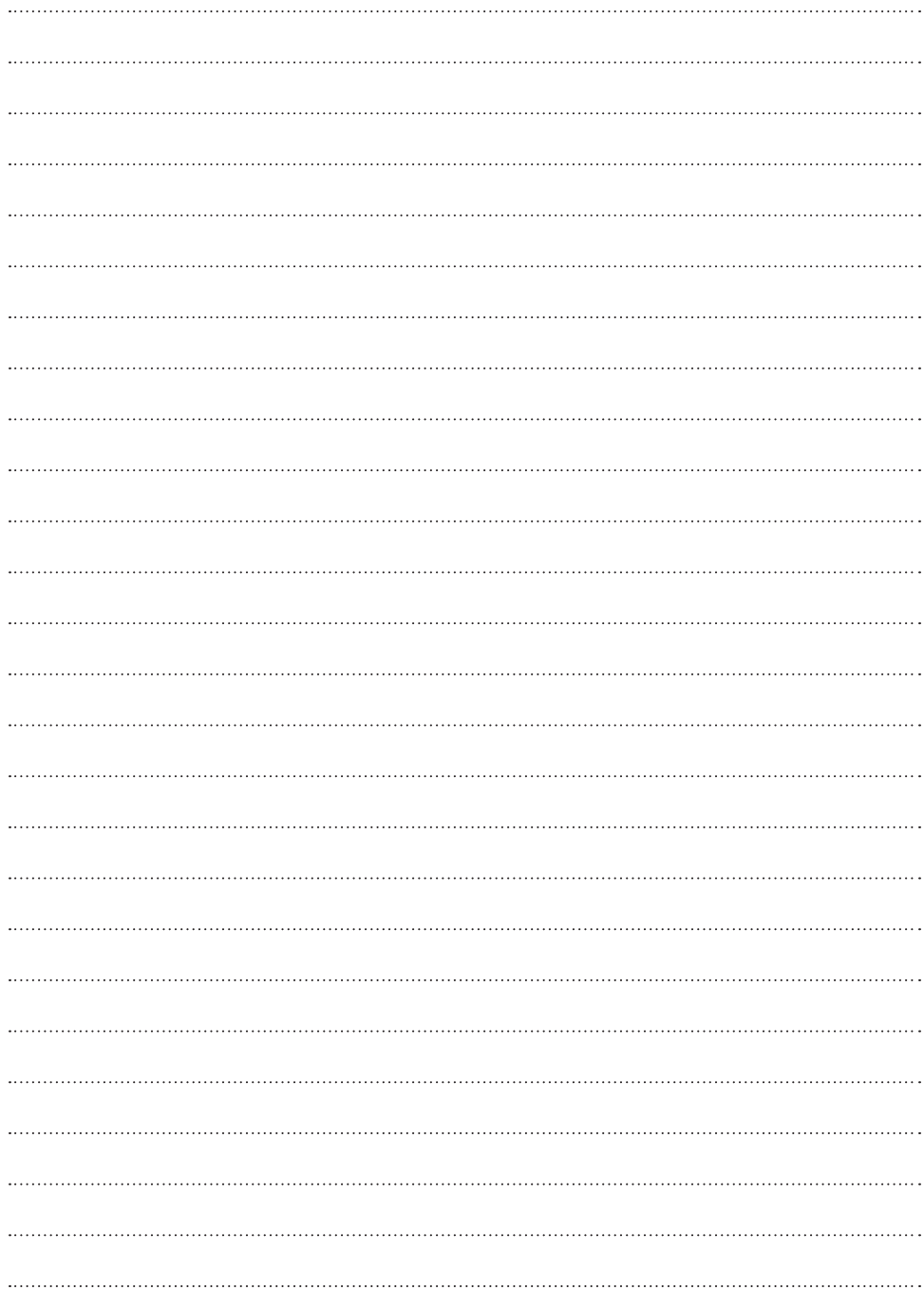

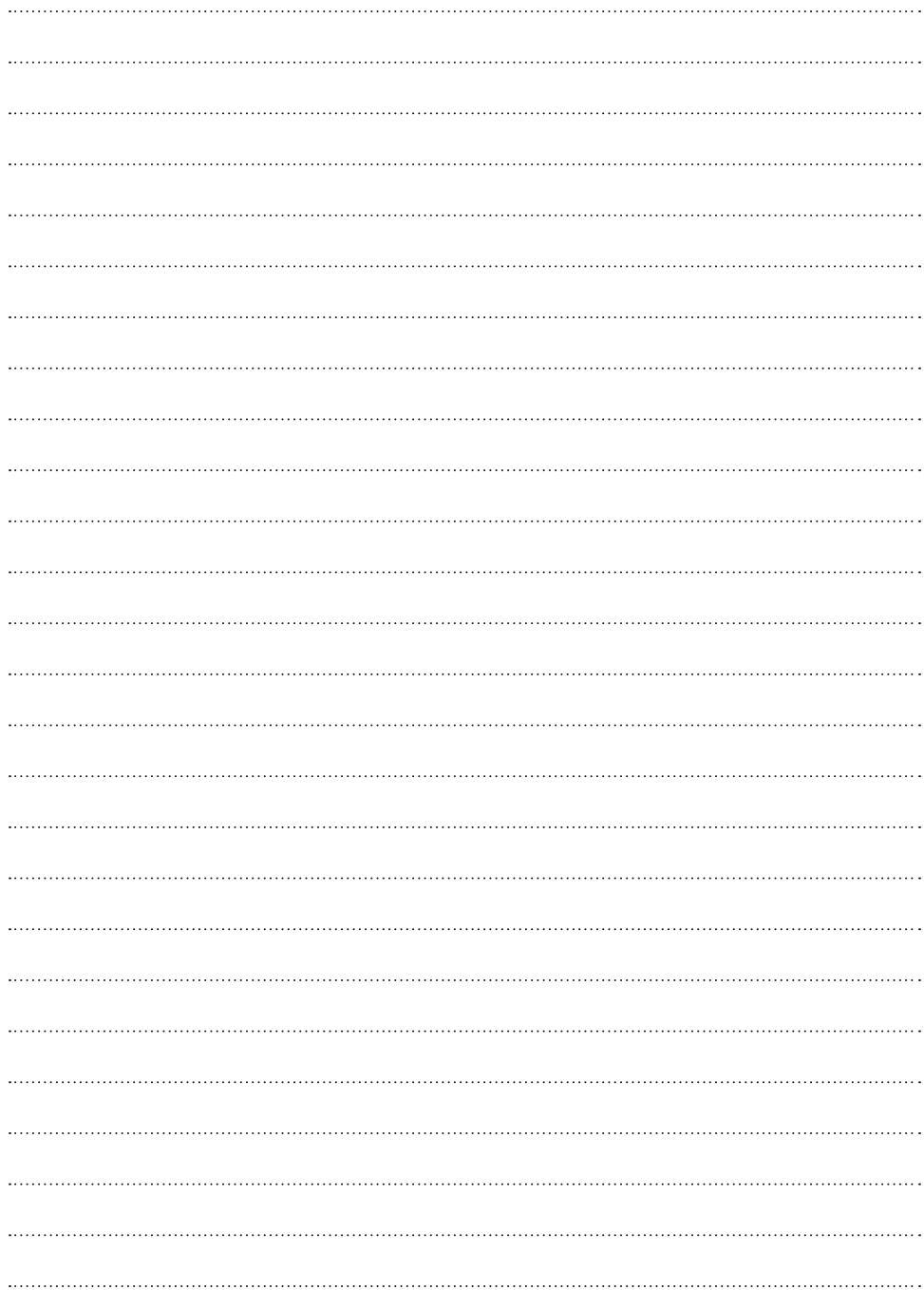

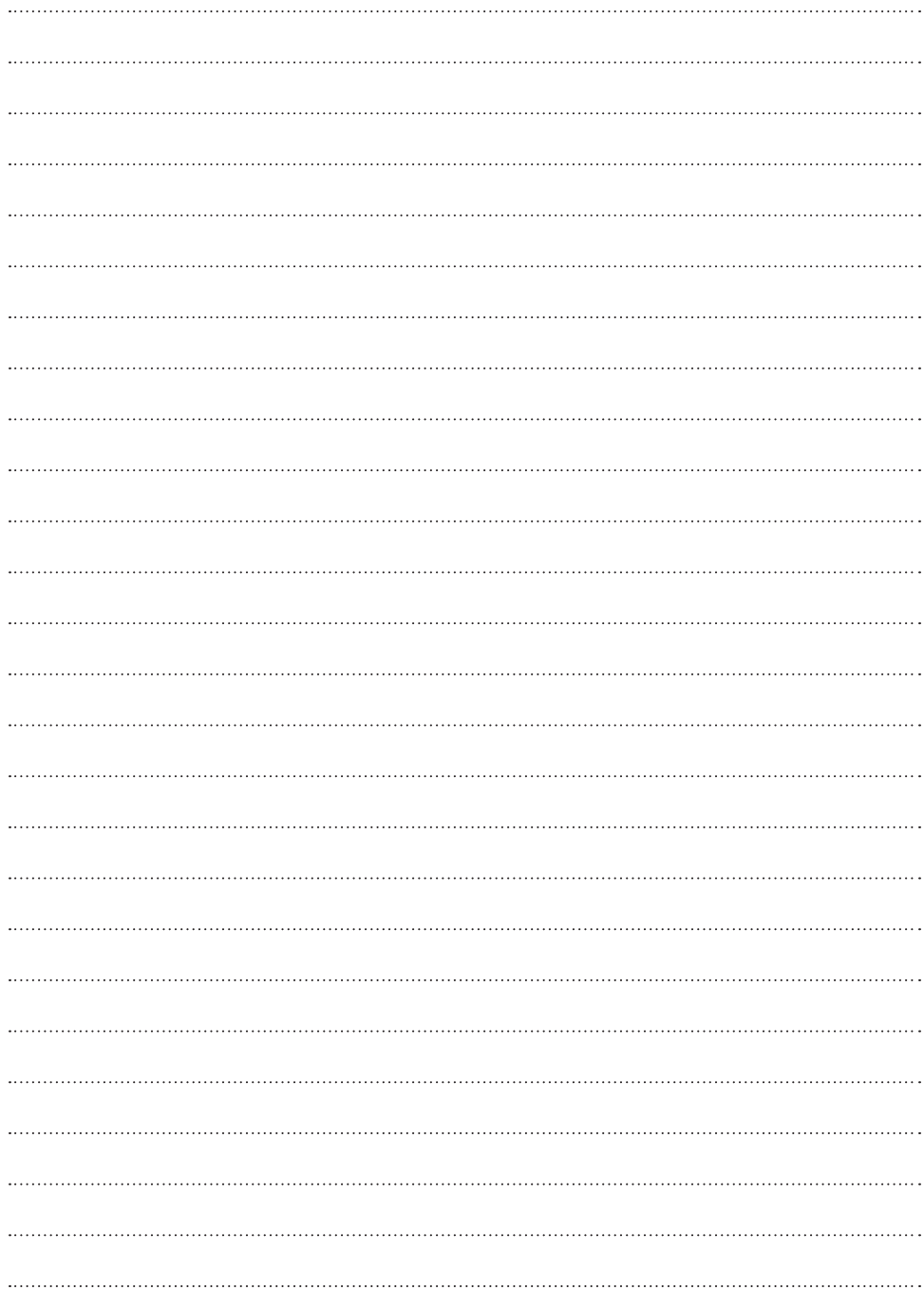

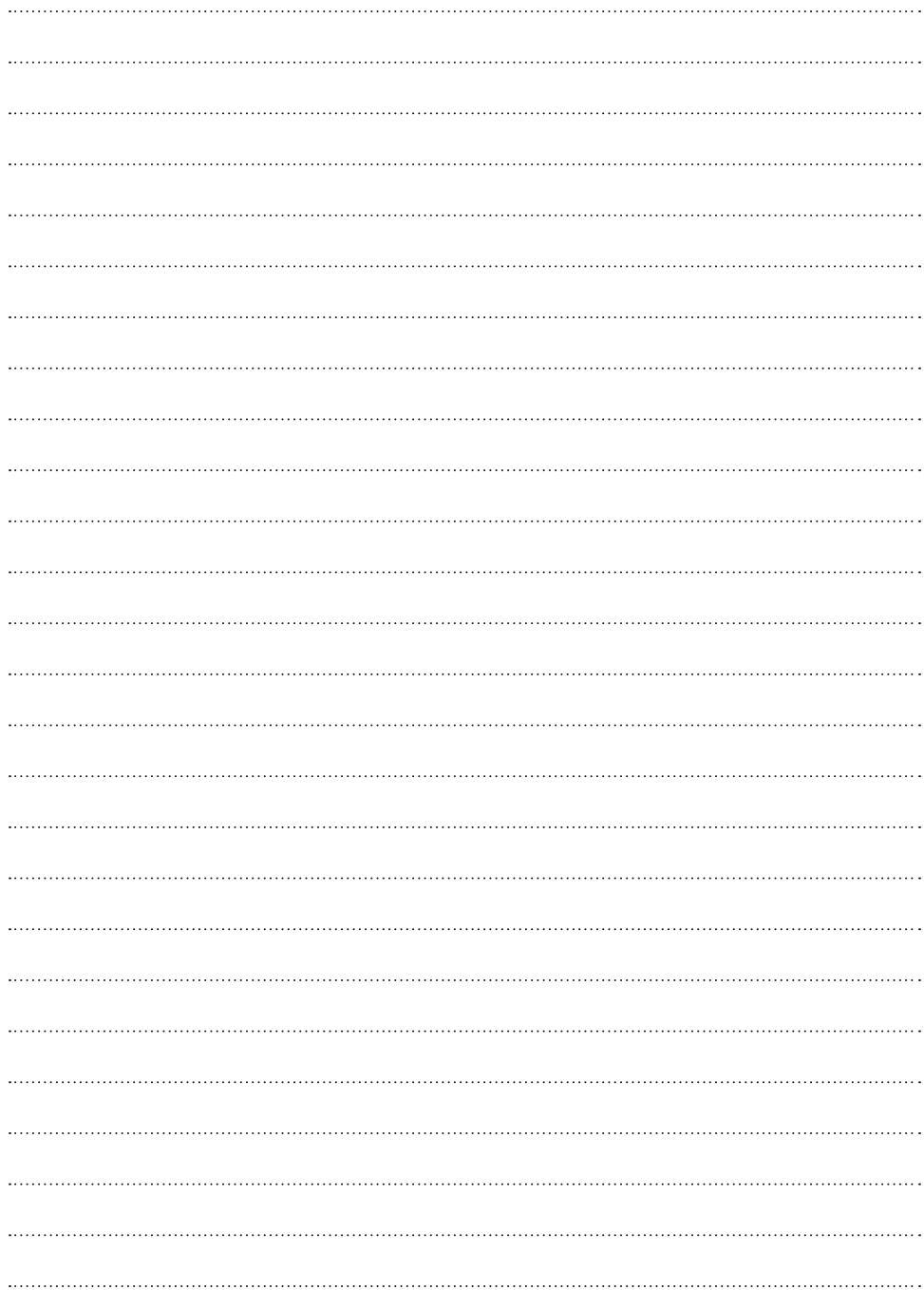

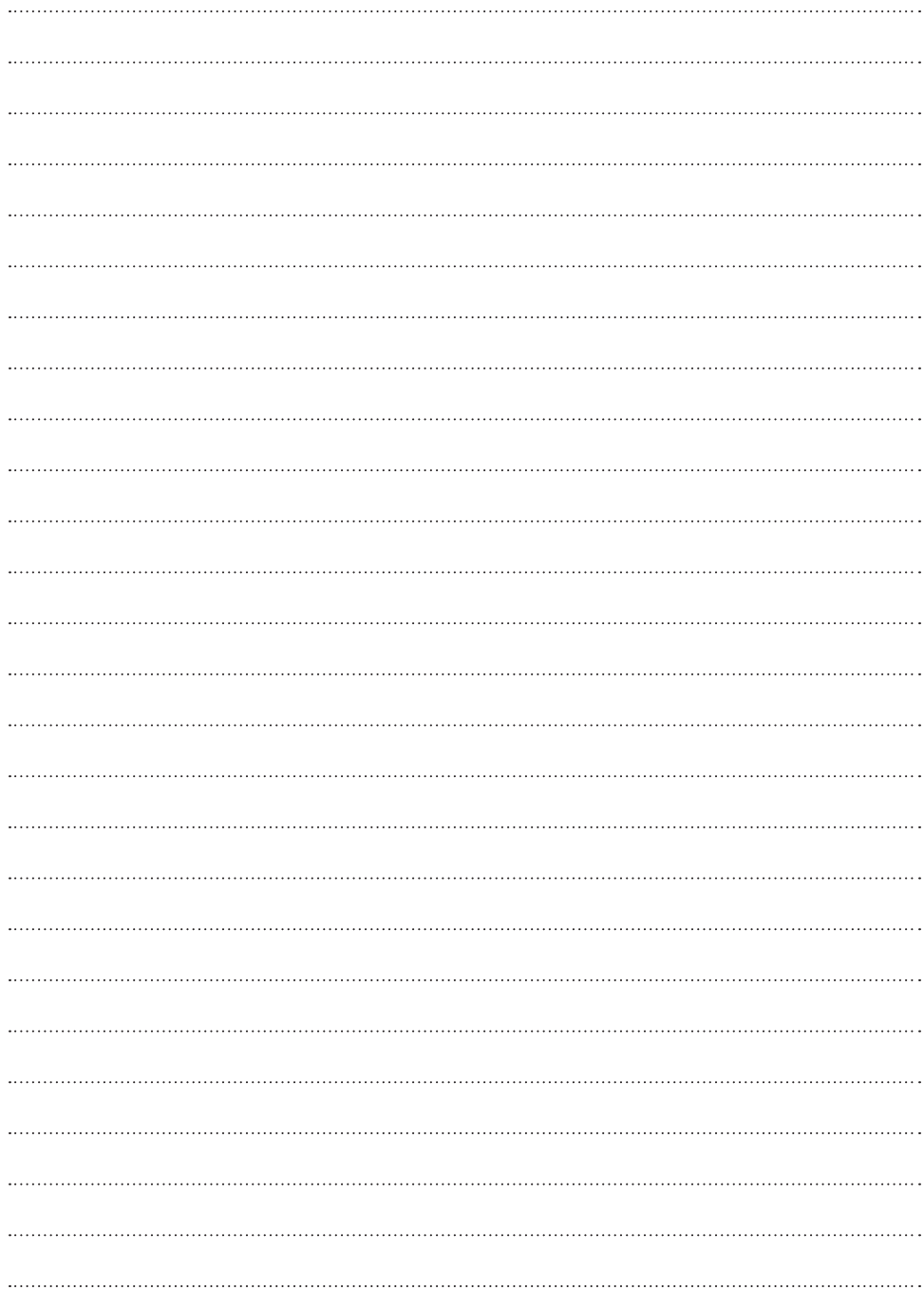

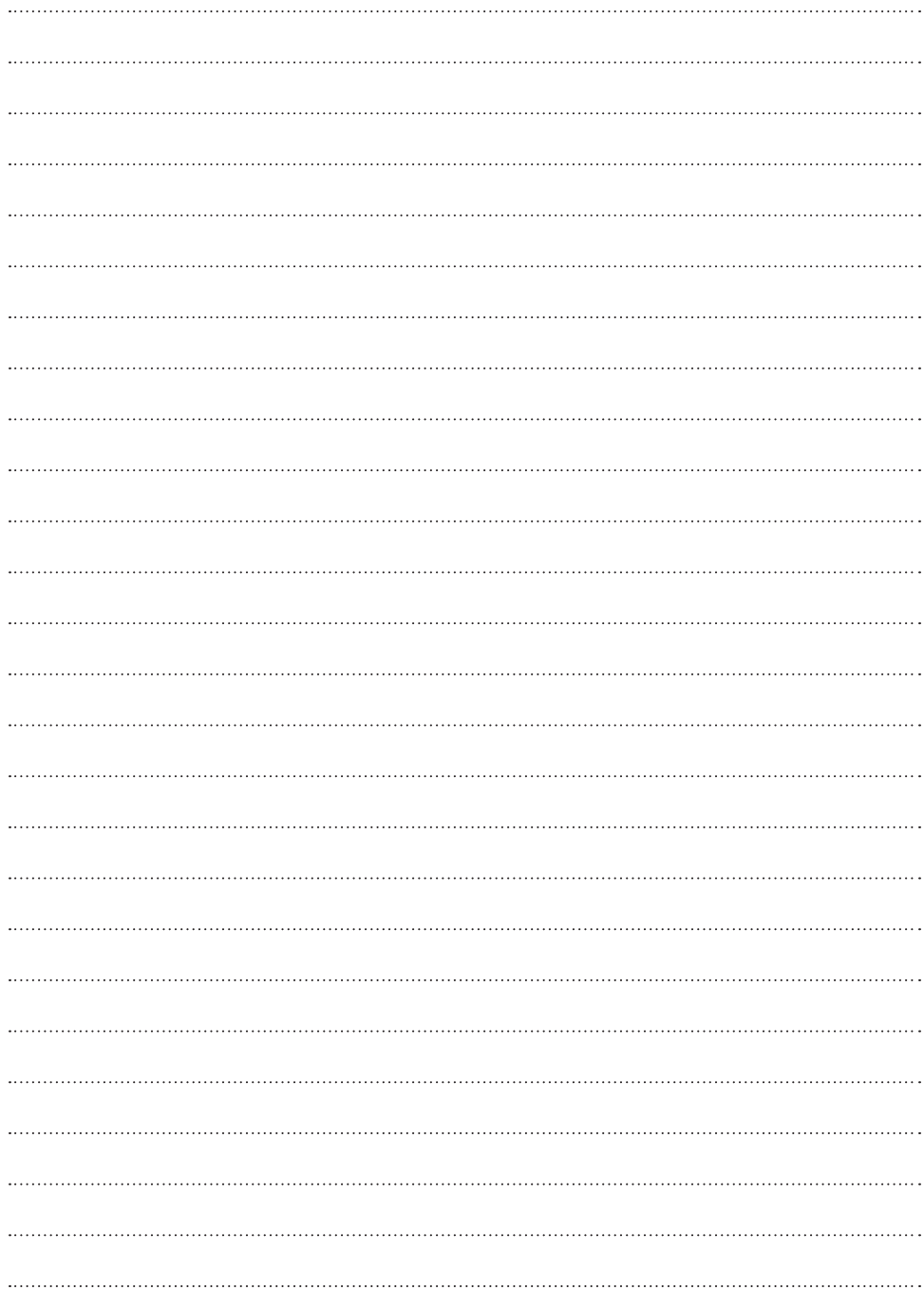

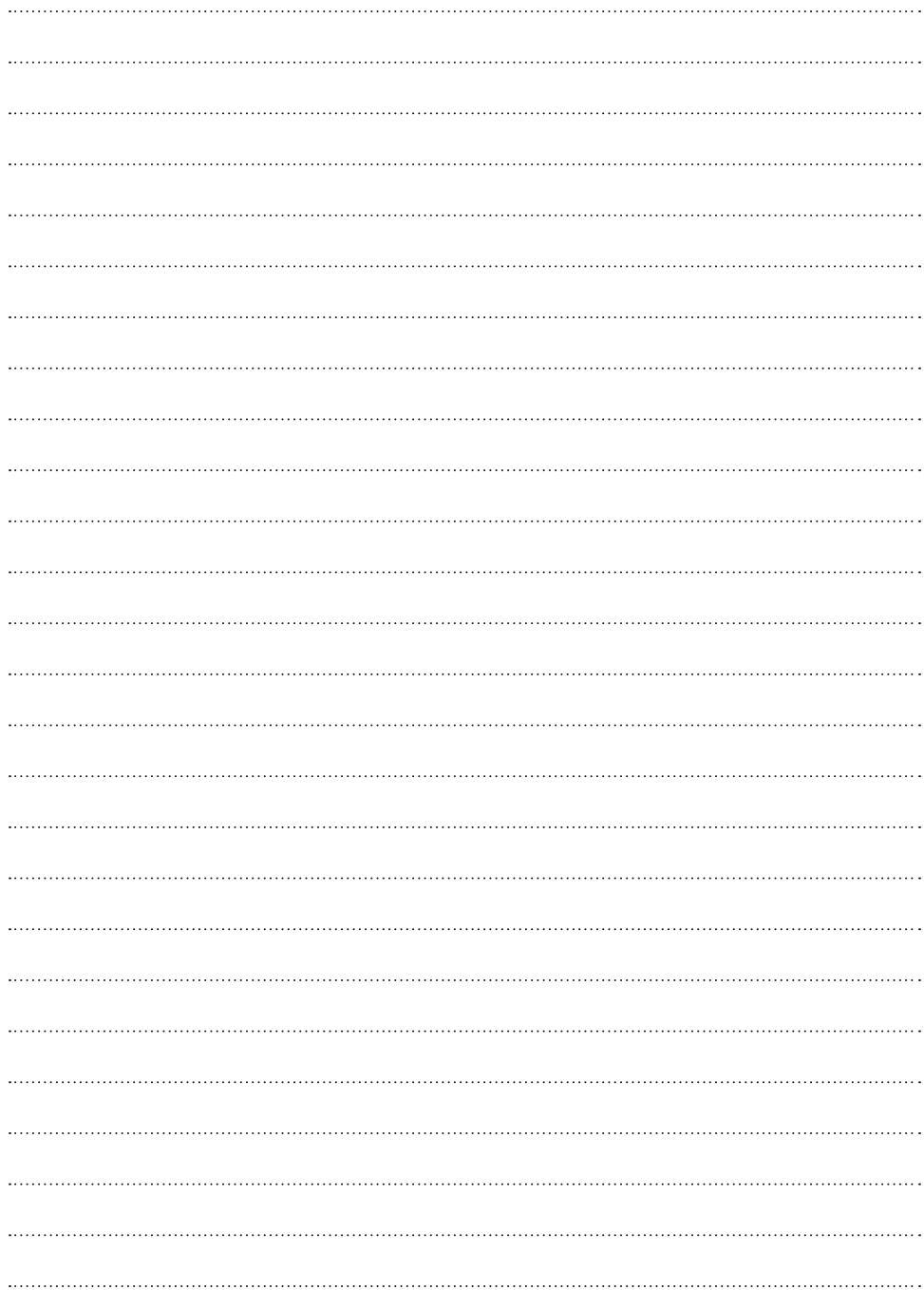

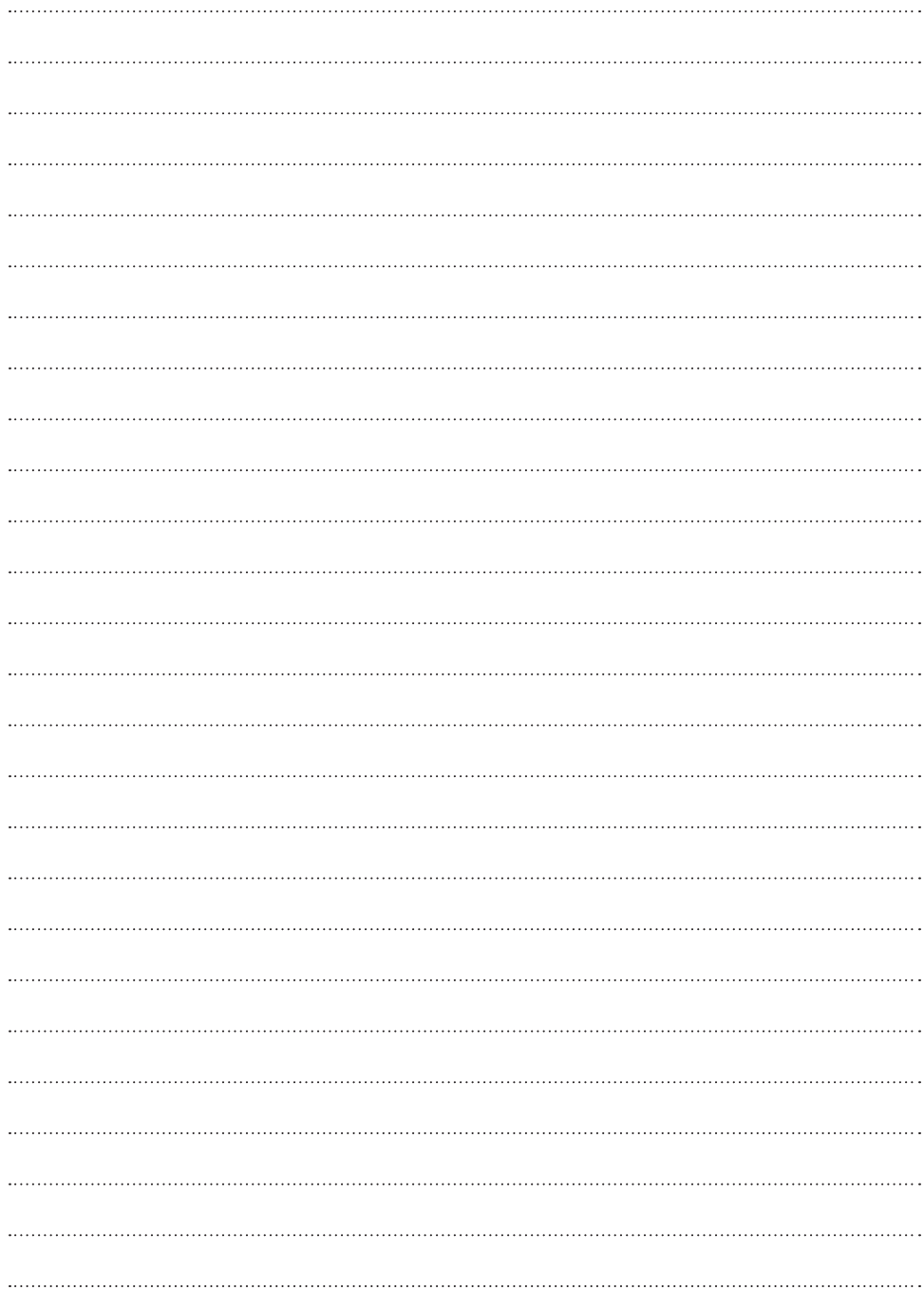

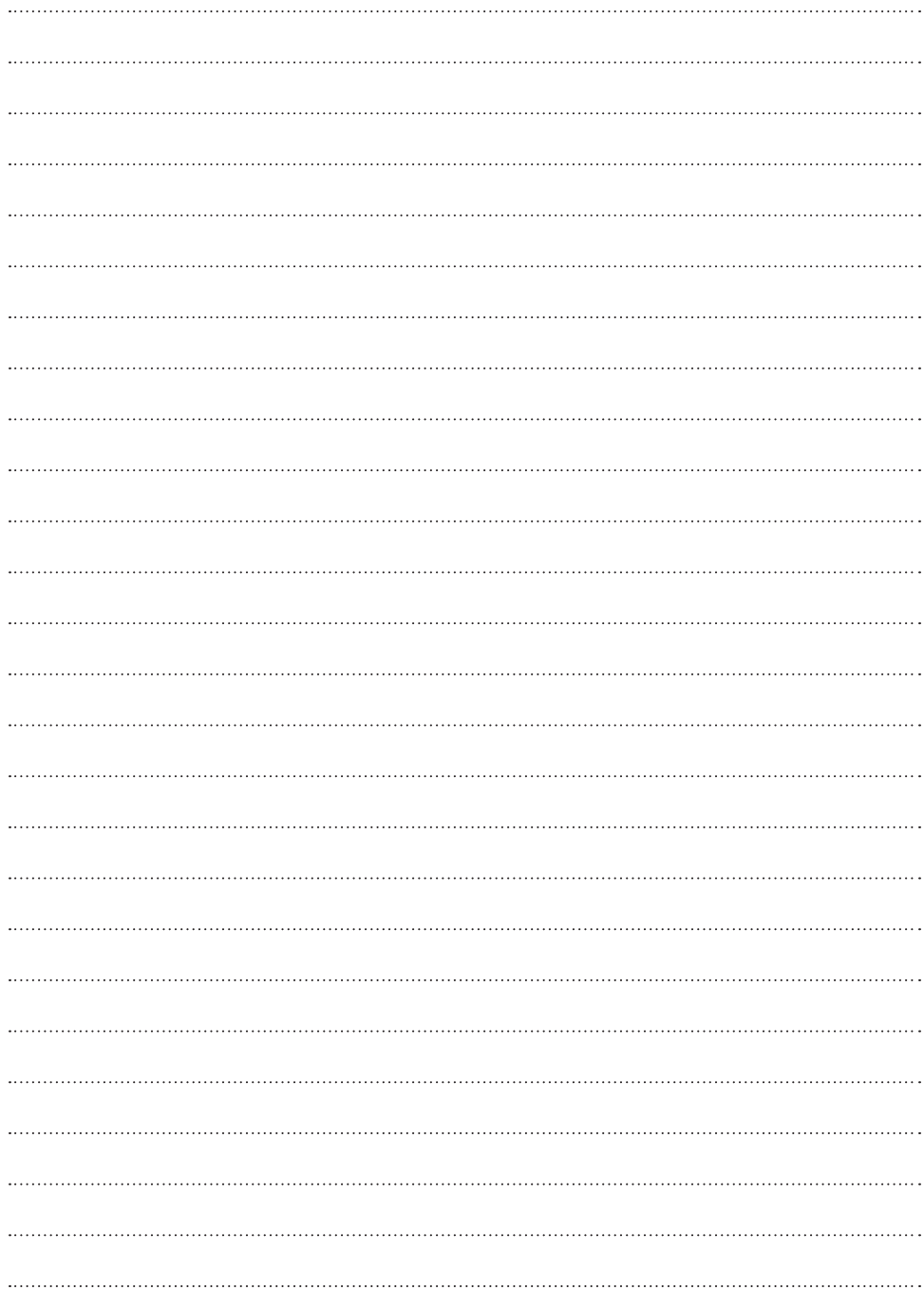

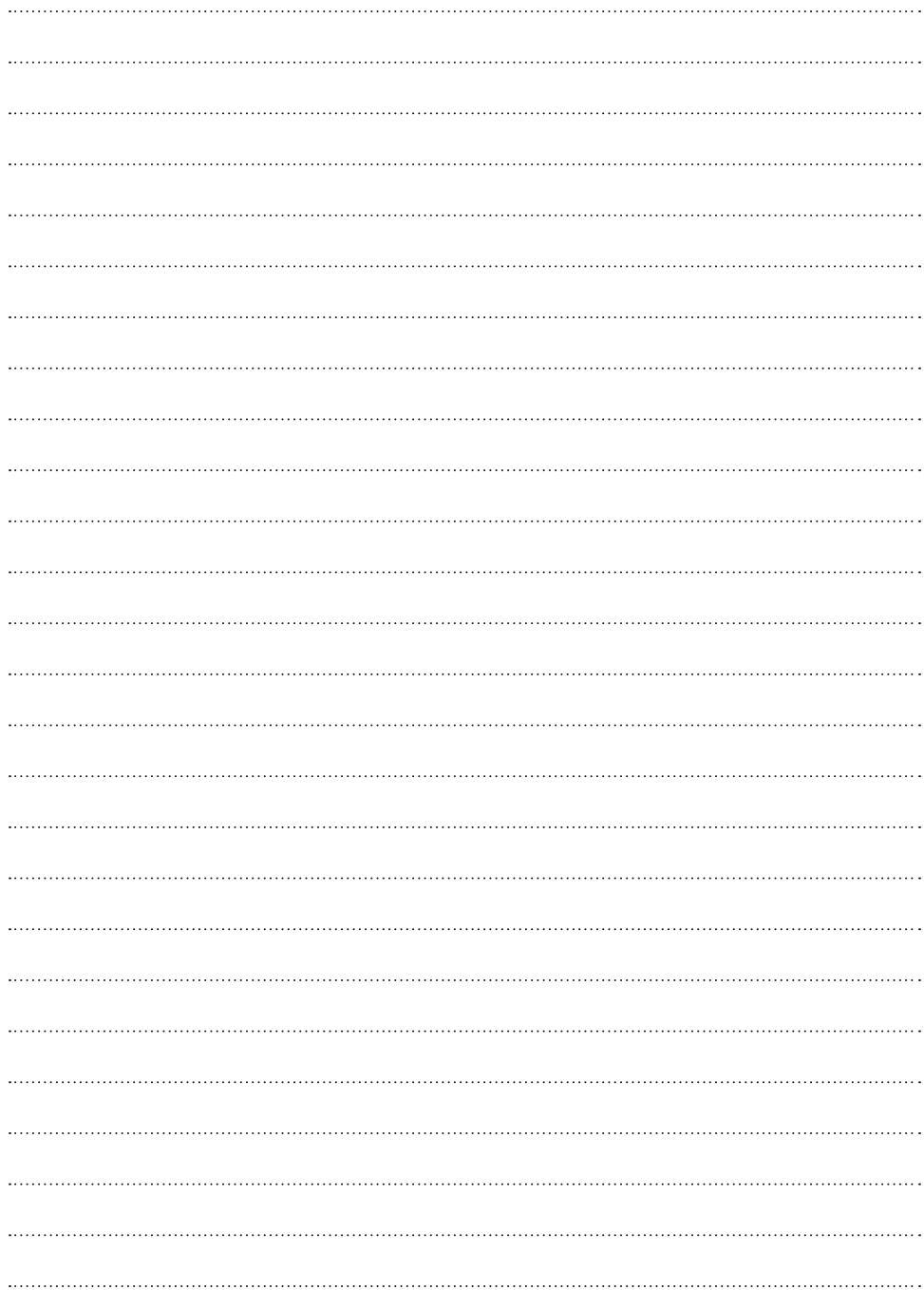

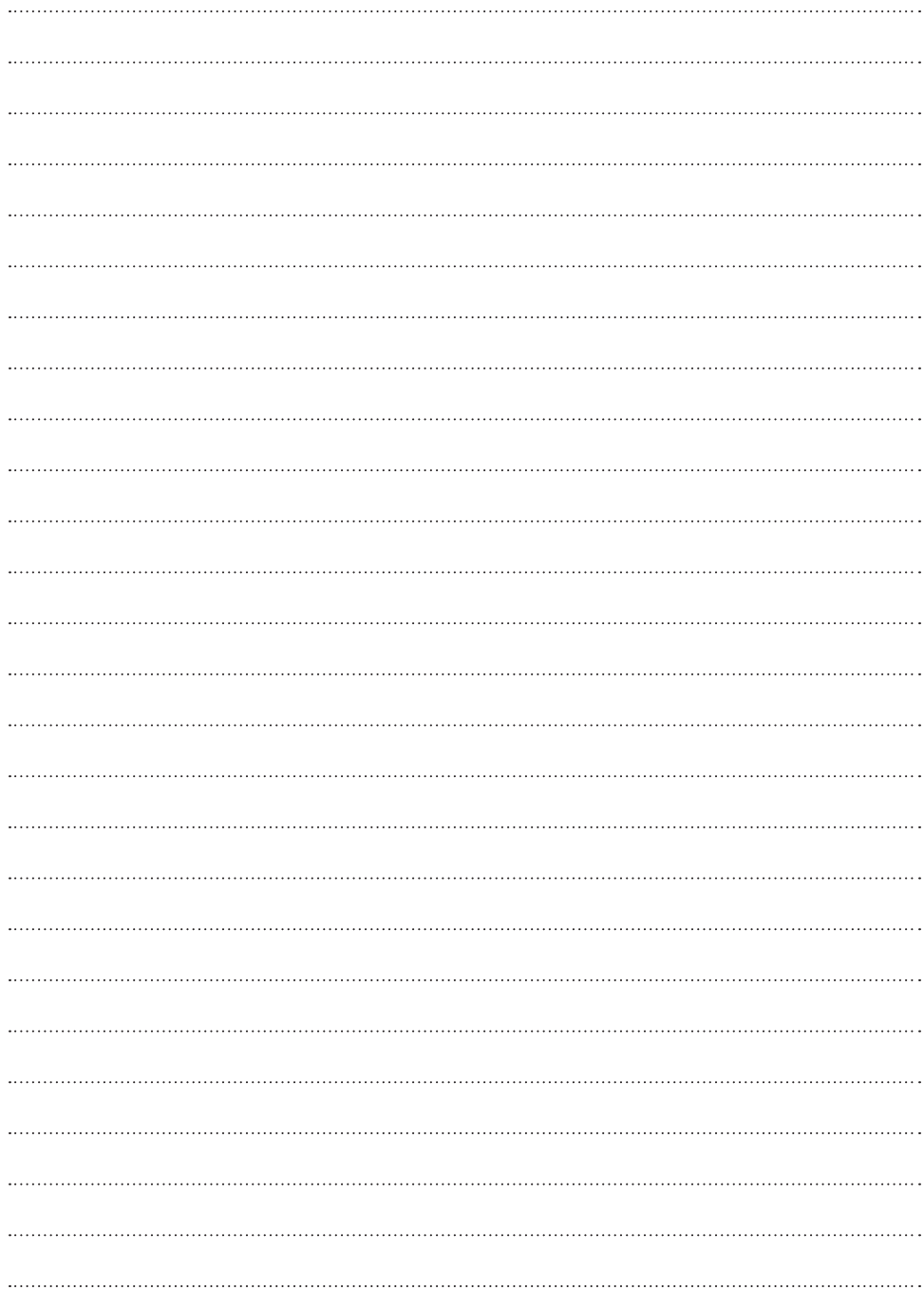

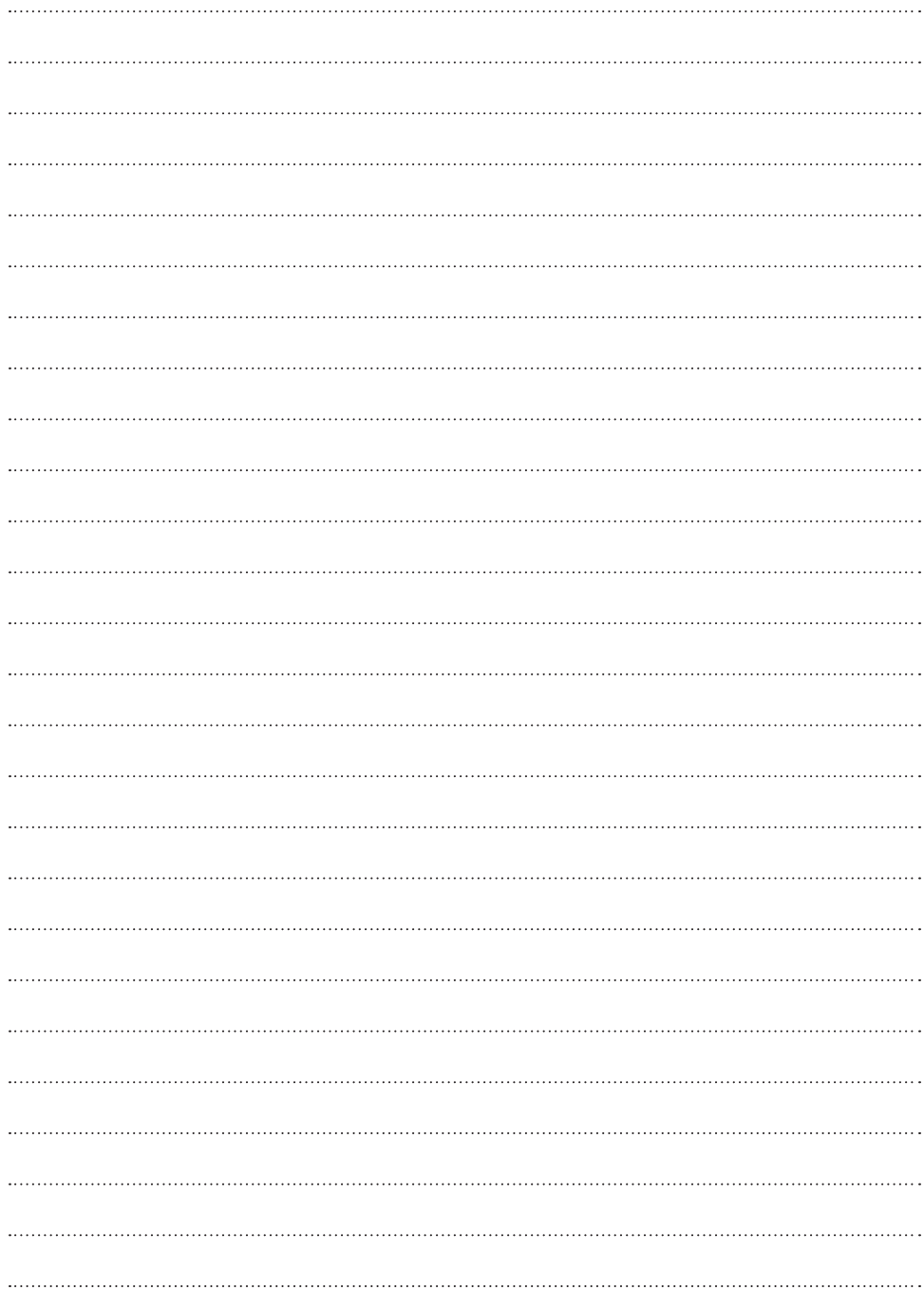

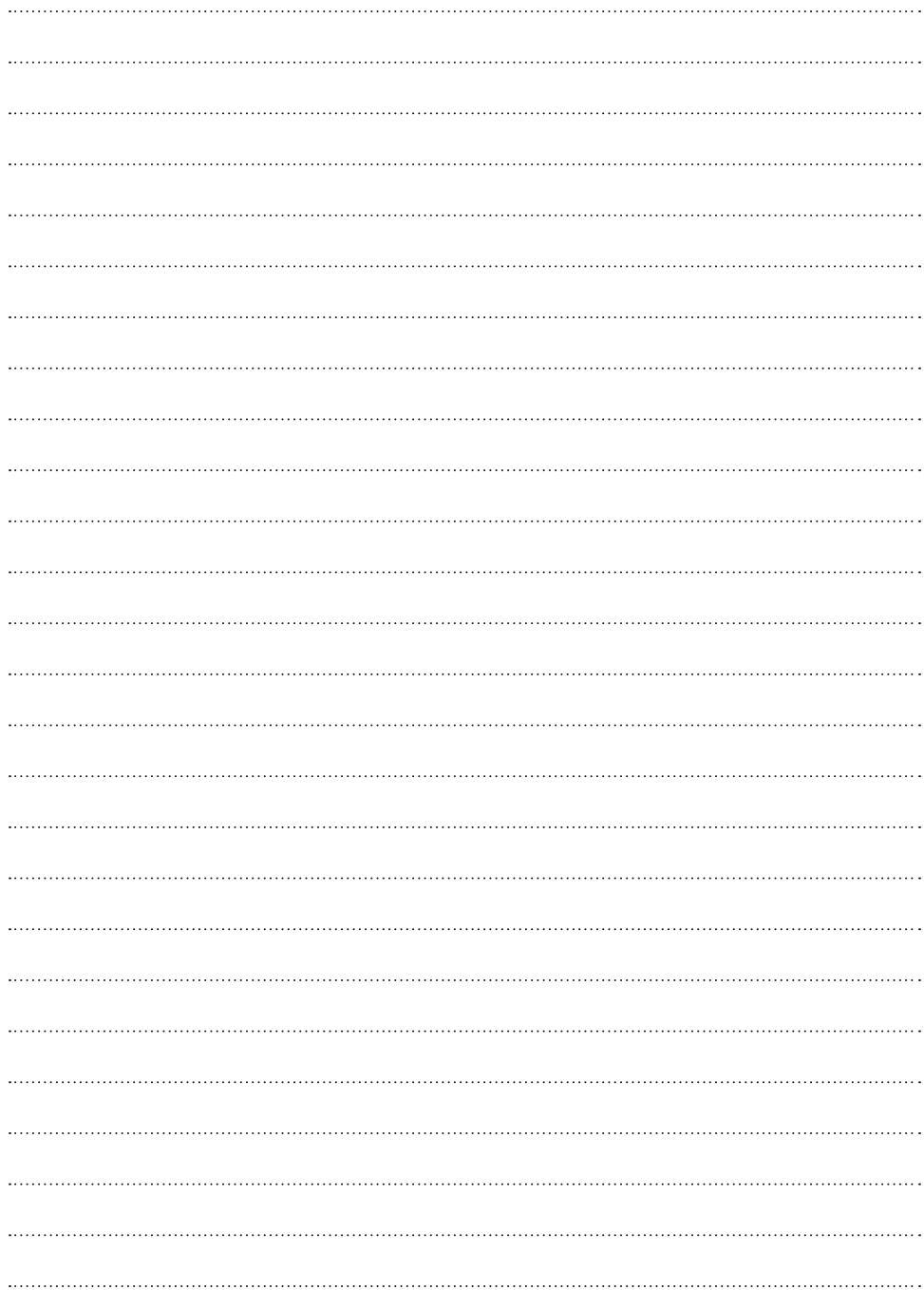

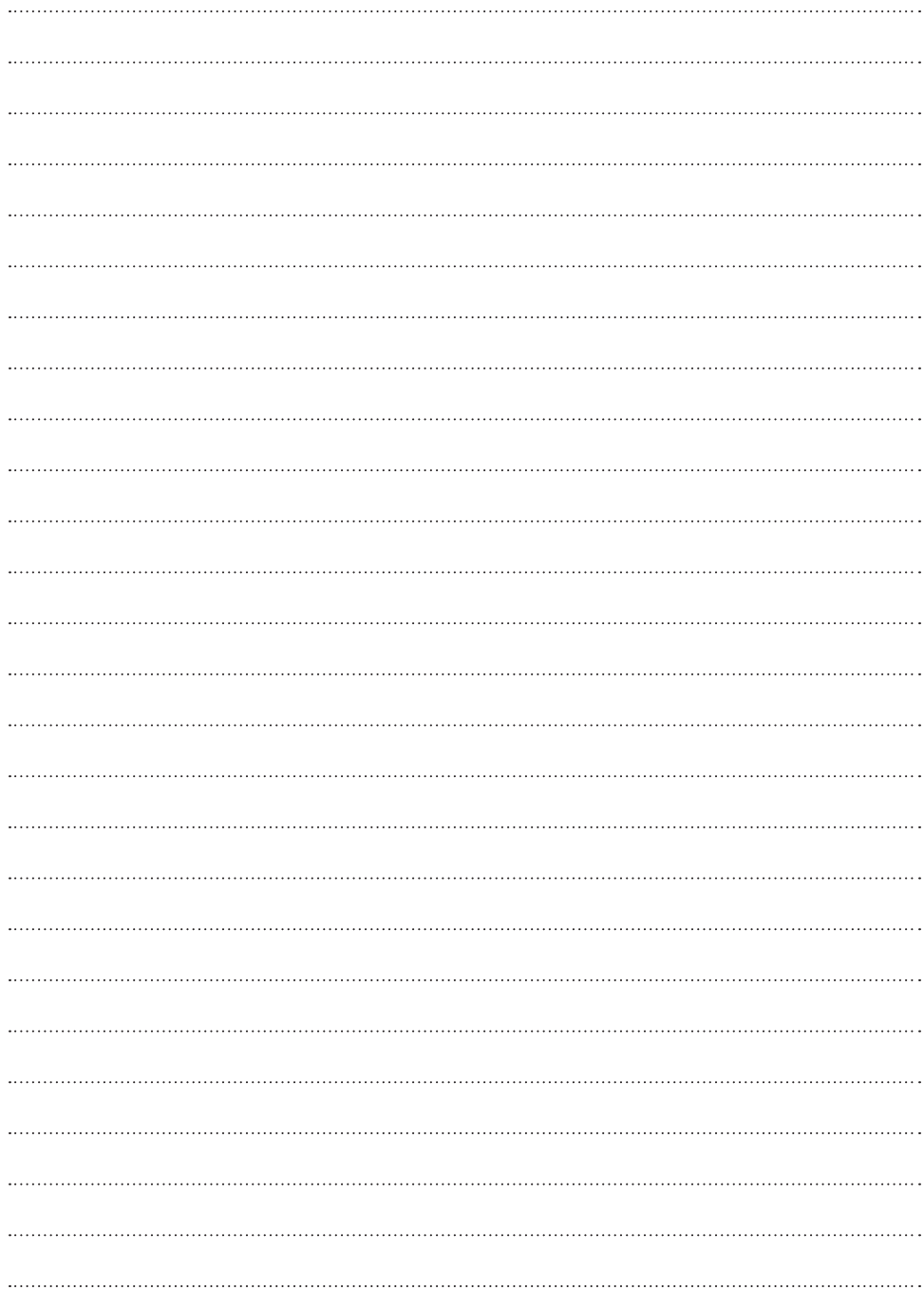

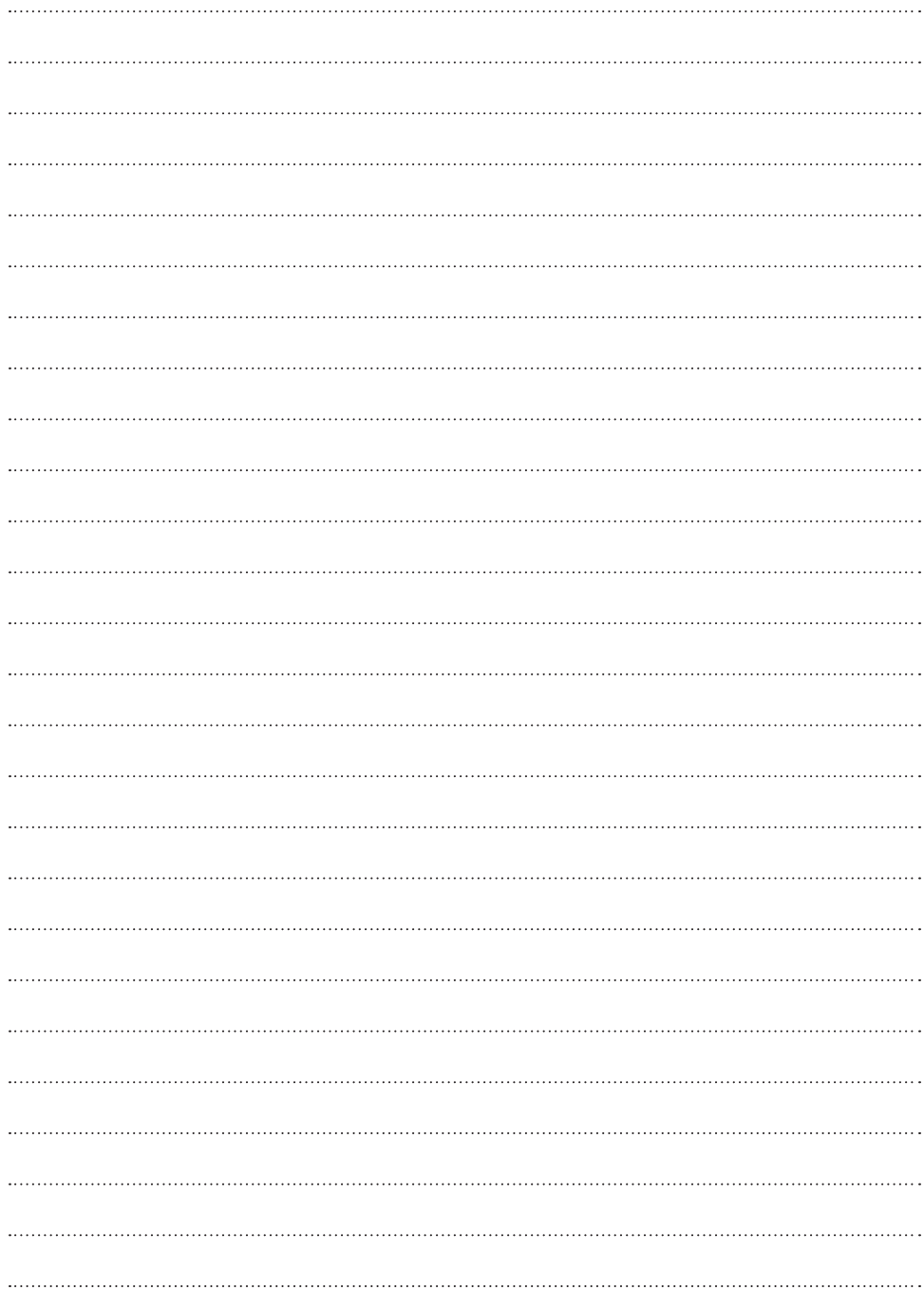

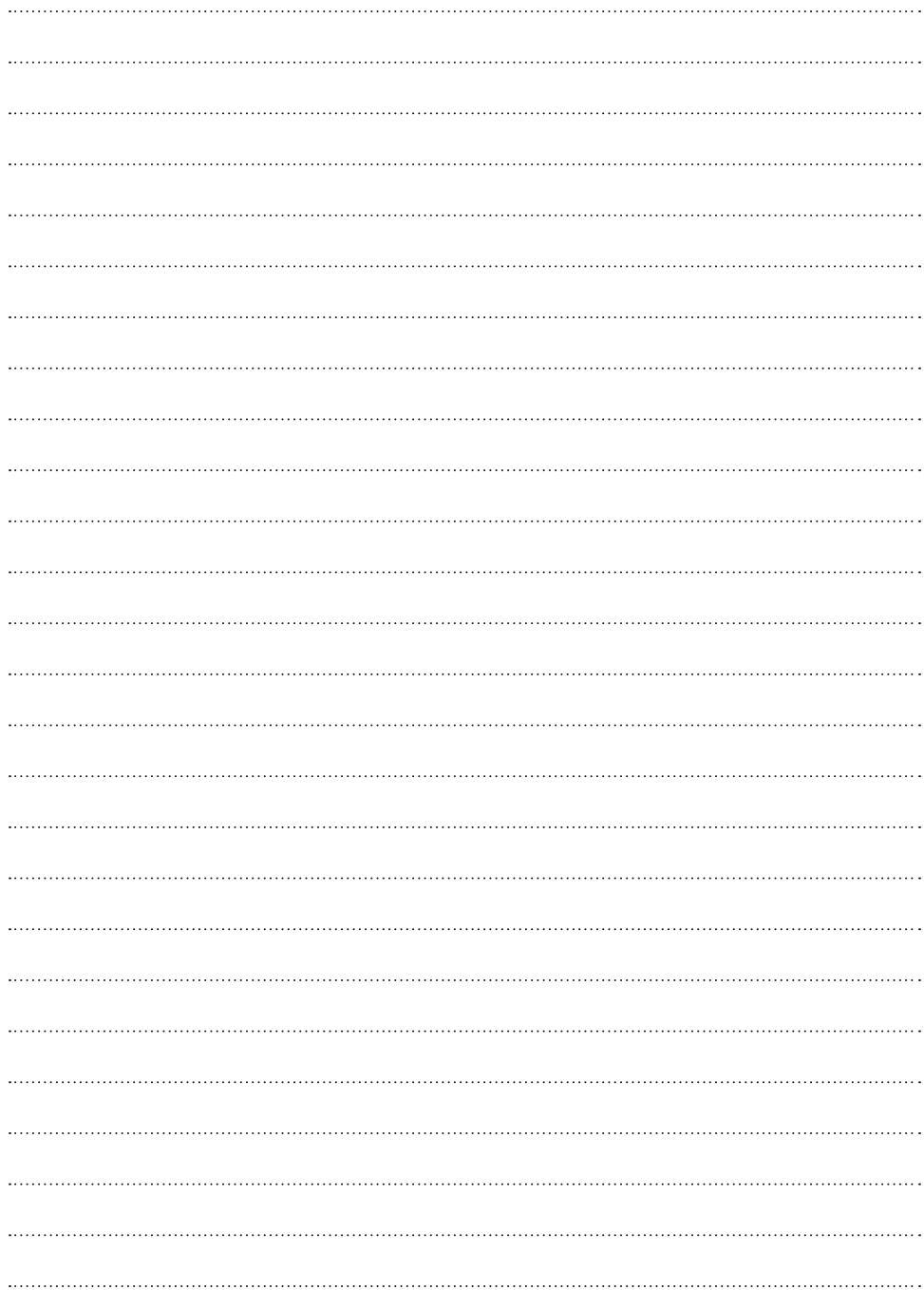

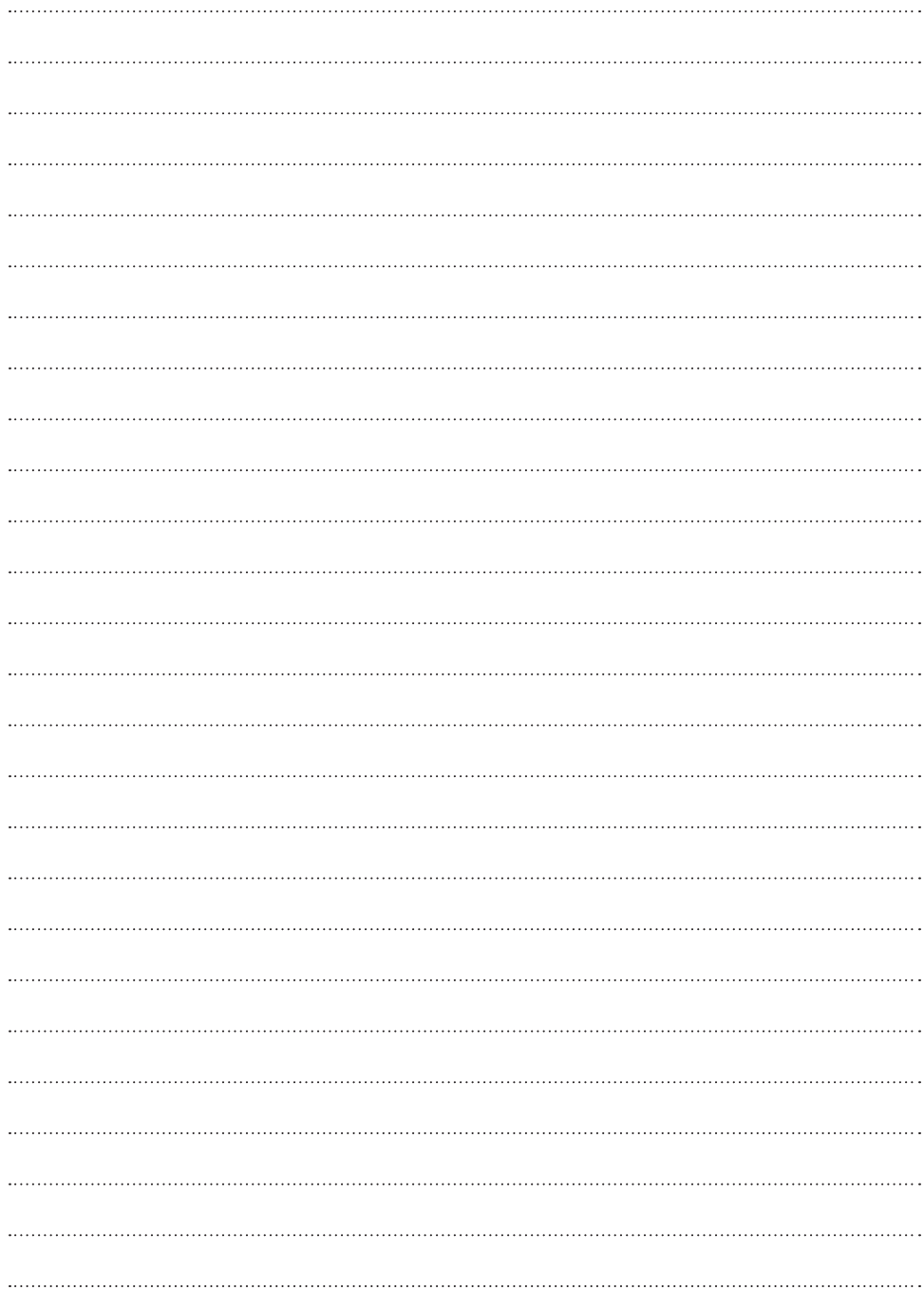

СІМ'Я

ПРОГОЛОШЕННЯ

СВІТОВІ

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО І Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

*М*И, ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО І Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творчевого плану для вічної долі Його дітей.

Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план шастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навечно.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям,—розмножуватися і наповнювати землю—залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити одне одного і своїх дітей і піклуватися одне про одного, а також про своїх дітей. "Діти—спадщина Господня" (Псалми 127:3). "Батьки мають священний обов'язок

виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби і вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері й батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з щіркою вірністю шанують шлюбні обітниця. Шастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Шастяливі шлюби й сім'ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недієздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме необхідність.

Ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поводяться зі своїм подружжям або дітьми, які не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе окремим людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні й сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства.

Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі, як частину його звернення на генеральних зборах Товариства допомоги, які відбулися 23 вересня 1995 року у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США.

Мета семінарій та інститутів релігії

Нашою метою є допомогти молоді і молодим дорослим розуміти вчення Ісуса Христа, Його Спокуту і покладатися на них, стати достойними храмових благословень і приготувати себе, свої сім'ї та інших до вічного життя з нашим Небесним Батьком.

Щоб допомогти у досягненні цих цілей навчання, вчителі і студенти семінарій та інститутів релігії особливо заохочуються застосовувати основні принципи навчання і вивчення евангелії.

Вчителі і студенти повинні:

- Навчати і навчатися через Духа.
- Створювати атмосферу для навчання, в якій відчуваються любов, повага і чітко ставиться мета.
- Щоденно вивчати Писання і читати навчальні матеріали курсу.
- Розуміти контекст і зміст Писань та слів пророків.
- Виявляти і розуміти вчення й принципи евангелії, відчувати їх істинність і важливість та жити за ними.
- Пояснювати вчення та принципи евангелії, ділитися ними і свідчити про них.
- Досягти опанування доктрини.

СЕМІНАРІЇ ТА ІНСТИТУТИ РЕЛІГІЇ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02132 56192 1

13256 192